

REGULAMENTUL (UE) 2017/1131 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 iunie 2017****privind fondurile de piață monetară****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Fondurile de piață monetară (FPM) oferă finanțare pe termen scurt instituțiilor financiare, corporațiilor și guvernelor. Prin finanțarea pusă la dispoziția acestor entități, FPM contribuie la finanțarea economiei Uniunii. În loc să se bazeze exclusiv pe depozite bancare, aceste entități recurg la investiții în FPM ca o modalitate eficientă de a-și repartiza riscul de credit și expunerea.
- (2) Din punctul de vedere al cererii, FPM reprezintă instrumente de gestionare pe termen scurt a trezoreriei, care oferă un grad ridicat de lichiditate, de diversificare și de stabilitate a valorii capitalului investit, combinat cu un randament bazat pe piață. FPM sunt folosite în principal de către corporațiile care doresc să își investească excedentul de numerar pentru un interval scurt de timp. Prin urmare, FPM reprezintă o legătură esențială între cererea și oferta de finanțare pe termen scurt.
- (3) Evenimentele care au avut loc în timpul crizei financiare au scos în evidență o serie de caracteristici ale FPM care le fac vulnerabile atunci când există dificultăți pe piețele financiare, caz în care FPM ar putea răspândi sau amplifica riscurile în întregul sistem financiar. Atunci când prețurile activelor în care a investit un FPM încep să scadă, mai ales în timpul situațiilor de tensiuni pe piață, FPM nu își pot ține întotdeauna promisiunea de a răscumpăra imediat și de a conserva valoarea principală a unei unități sau a unei acțiuni emise de FPM investitorilor. Această situație, care, potrivit Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), poate fi deosebit de gravă pentru FPM cu valoarea netă a activelor constantă sau stabilă, ar putea declanșa cereri de răscumpărare substanțiale și bruște ce ar putea avea consecințe macroeconomice mai ample.
- (4) Cererile de răscumpărare considerabile ar putea forța FPM să își vândă o parte din activele de investiții pe o piață în scădere, ceea ce ar putea să alimenteze o criză de lichidități. În aceste condiții, emitenții de pe piața monetară se pot confrunta cu dificultăți de finanțare grave dacă piața efectelor de comerț și a altor instrumente ale pieței monetare se confruntă cu o epuizare a lichidităților. Acest lucru ar putea avea la rândul său un efect de contagiune pe piața finanțării pe termen scurt și ar putea conduce la dificultăți directe și majore pentru finanțarea instituțiilor financiare, a corporațiilor și a guvernelor și, așadar, a economiei.
- (5) Administratorii de active, susținuți de sponsori, pot decide să ofere sprijin discreționar pentru a menține lichiditatea și stabilitatea FPM. Sponsorii sunt adesea forțați să sprijine FPM pe care le sponsorizează și care își pierd din valoare, din cauza riscului reputațional și a temerii că panica s-ar putea extinde asupra celorlalte afaceri ale sponsorilor. În funcție de mărimea FPM și de presiunea exercitată de răscumpărări, sprijinul din partea sponsorului poate atinge proporții care depășesc rezervele disponibile imediat. Prin urmare, un FPM nu ar trebui să primească sprijin extern.

⁽¹⁾ JO C 255, 6.8.2014, p. 3.

⁽²⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 50.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 5 aprilie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 mai 2017.

- (6) Pentru a menține integritatea și stabilitatea pieței interne, este necesar să se stabilească norme privind funcționarea FPM, în special cu privire la componența portofoliului FPM. Aceste norme vor face ca FPM să fie mai rezistente și vor limita canalele de contagiune. Sunt necesare norme uniforme în întreaga Uniune pentru a garanta că FPM sunt în măsură să onoreze cererile de răscumpărare ale investitorilor, în special în situații de criză a pieței. De asemenea, sunt necesare norme uniforme privind portofoliul unui FPM pentru a asigura că aceste fonduri sunt în măsură să facă față cererilor de răscumpărare substanțiale și bruște ale unui grup mare de investitori.
- (7) De asemenea, sunt necesare norme uniforme privind FPM pentru a asigura buna funcționare a pieței de finanțare pe termen scurt pentru instituțiile financiare, pentru corporațiile care emit instrumente de datorie pe termen scurt și pentru guverne. Acestea sunt necesare, de asemenea, pentru a asigura egalitatea de tratament aplicat investitorilor în FPM și pentru a evita ca investitorii care solicită răscumpărarea târziu să fie dezavantajați dacă răscumpărările sunt temporar suspendate sau dacă un FPM este lichidat.
- (8) Este necesar să se prevadă armonizarea cerințelor prudențiale referitoare la FPM prin stabilirea unor norme clare care impun obligații directe asupra FPM și a administratorilor acestora în întreaga Uniune. S-ar consolida astfel stabilitatea FPM ca sursă de finanțare pe termen scurt pentru guverne și pentru sectorul întreprinderilor din Uniune. Acest lucru ar asigura, de asemenea, că FPM rămân un instrument de încredere pentru satisfacerea nevoilor industriei din Uniune în materie de gestionare a trezoreriei.
- (9) După un an de la intrarea lor în vigoare, Orientările privind o definiție comună a fondurilor de piață monetară europene adoptate la 19 mai 2010 de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare pentru a crea un nivel minim de condiții de concurență echitabile pentru FPM din Uniune au fost puse în aplicare numai de 12 state membre, ceea ce demonstrează faptul că persistă norme naționale divergente. Diferitele abordări naționale nu reușesc să elimine vulnerabilitățile de pe piețele monetare ale Uniunii și să reducă riscurile de contagiune, punând astfel în pericol funcționarea și stabilitatea pieței interne, așa cum s-a demonstrat în timpul crizei financiare. Prin urmare, normele comune privind FPM prevăzute în prezentul regulament ar trebui să prevadă un nivel ridicat de protecție a investitorilor, precum și să prevină și să reducă orice riscuri potențiale de contagiune care rezultă din eventualele retrageri masive ale investitorilor din FPM.
- (10) În absența unui regulament care stabilește normele aplicabile FPM, este posibil să se adopte în continuare măsuri divergente la nivel național. Aceste măsuri ar putea provoca denaturări semnificative ale concurenței ca urmare a diferențelor semnificative între normele esențiale de protecție a investițiilor. Cerințele divergente privind componența portofoliului, activele eligibile și scadența, lichiditatea și diversificarea acestora, precum și calitatea creditului emitenților și a instrumentelor de piață monetară conduc la niveluri diferite de protecție a investitorilor din cauza nivelurilor diferite de risc aferente propunerilor de investiții legate de un FPM. Prin urmare, este esențial să se adopte un set uniform de norme, pentru a se evita contagiunea pieței de finanțare pe termen scurt, ceea ce ar pune în pericol stabilitatea pieței financiare a Uniunii. În vederea reducerii riscului sistemic, FPM cu valoarea activului net constantă (FPM cu VAN constantă) ar trebui să funcționeze în Uniune doar sub formă de FPM cu VAN constantă pentru datoria publică.
- (11) Noile norme privind FPM se bazează pe Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care constituie cadrul juridic ce reglementează instituirea, administrarea și comercializarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) în Uniune, precum și pe Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, care constituie cadrul juridic ce reglementează instituirea, administrarea și comercializarea fondurilor de investiții alternative (FIA) în Uniune.
- (12) În cadrul Uniunii, organismele de plasament colectiv pot funcționa ca OPCVM, gestionate de societăți de administrare OPCVM sau ca întreprinderi de investiții OPCVM autorizate în temeiul Directivei 2009/65/CE sau ca FIA gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați sau înregistrați în temeiul Directivei 2011/61/UE. Noile norme aplicabile FPM se bazează pe cadrul juridic existent instituit de directivele respective, inclusiv pe actele adoptate pentru punerea în aplicare a acestora și ar trebui să se aplice în plus față de directivele respective. Mai mult, normele de gestionare și de comercializare stabilite în cadrul juridic existent ar trebui să se aplice FPM, ținând seama de faptul că acestea sunt fie OPCVM, fie FIA. În egală măsură, normele privind furnizarea transfrontalieră de servicii și libertatea de stabilire prevăzute în Directiva 2009/65/CE și în Directiva 2011/61/UE ar trebui să se aplice în mod corespunzător activităților transfrontaliere ale FPM. În același

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

timp, ar trebui să se prevadă în mod explicit neaplicarea mai multor norme privind politicile de investiții ale OPCVM, prevăzute la capitolul VII din Directiva 2009/65/CE.

- (13) Normele armonizate ar trebui să se aplice organismelor de plasament colectiv ale căror caracteristici corespund caracteristicilor FPM. Pentru OPCVM și FIA al căror obiectiv este să ofere un randament ce corespunde ratelor de pe piața monetară sau să conserve valoarea investiției și care încearcă să realizeze aceste obiective prin investiții în active pe termen scurt, cum ar fi instrumente sau depozite de pe piața monetară, sau care semnează acorduri reverse repo sau anumite contracte derivate cu singurul scop de a acoperi riscurile inerente ale altor investiții ale fondului, respectarea noilor norme privind FPM ar trebui să fie obligatorie.
- (14) Specificitatea FPM rezultă din combinarea activelor în care investesc și a obiectivelor pe care le urmăresc. Obiectivul de a oferi randament în conformitate cu ratele pieței monetare și obiectivul de a conserva valoarea unei investiții nu se exclud reciproc. Un FPM poate urmări oricare dintre aceste obiective sau ambele obiective în același timp.
- (15) Obiectivul de a oferi un randament în conformitate cu ratele pieței monetare ar trebui să fie înțeles în sens larg. Nu este necesar ca randamentul preconizat să fie perfect aliniat la EONIA, Libor, Euribor sau la orice altă rată relevantă a pieței monetare. Nu ar trebui să se considere că un obiectiv prin care se încearcă depășirea ratei pieței monetare cu o mică marjă ar scoate un OPCVM sau un FIA în afara domeniului de aplicare al noilor norme uniforme prevăzute în prezentul regulament.
- (16) Obiectivul de conservare a valorii investiției nu ar trebui înțeles ca o garantare a capitalului promisă de un FPM. Acest obiectiv ar trebui înțeles ca un scop pe care un OPCVM sau un FIA își propune să îl atingă. O scădere a valorii investițiilor nu înseamnă că organismul de plasament colectiv și-a schimbat obiectivul de a conserva valoarea investiției.
- (17) Este important ca OPCVM și FIA care au caracteristici de FPM să fie identificate ca FPM și să se verifice în mod explicit capacitatea acestora de a respecta în permanență noile norme uniforme privind FPM. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să autorizeze FPM. Pentru OPCVM, autorizarea ca FPM ar trebui să facă parte din autorizarea ca OPCVM, în conformitate cu procedurile armonizate în temeiul Directivei 2009/65/CE. Pentru FIA, dat fiind că acestea nu sunt supuse autorizării armonizate și procedurilor de supraveghere în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, este necesar să se prevadă norme de bază comune privind autorizarea care reflectă normele armonizate aplicabile OPCVM. Aceste proceduri ar trebui să asigure că administratorul unui FIA autorizat ca FPM este un AFIA autorizat în temeiul Directivei 2011/61/UE.
- (18) Pentru a se asigura că toate organismele de plasament colectiv care prezintă caracteristicile proprii FPM fac obiectul noilor norme comune aplicabile FPM, ar trebui să se interzică utilizarea denumirii de „FPM” sau a oricărui alt termen care sugerează că un organism de plasament colectiv are aceleași caracteristici ca un FPM dacă organismul respectiv nu este autorizat ca un FPM în temeiul prezentului regulament. Pentru a evita eludarea normelor din prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să monitorizeze practicile de piață ale organismelor de plasament colectiv stabilite sau comercializate în jurisdicția acestora pentru a verifica dacă acestea nu folosesc în mod abuziv denumirea de FPM sau nu sugerează că sunt un FPM fără a respecta noul cadru juridic.
- (19) Având în vedere că OPCVM și FIA pot lua forme juridice diferite care nu le conferă neapărat personalitate juridică, dispozițiile din prezentul regulament care impun unui FPM să ia măsuri urmează să fie interpretate ca aplicându-se administratorului FPM în cazul în care FPM respectiv este constituit ca un OPCVM sau ca un FIA care nu este în măsură să acționeze singur deoarece nu are personalitate juridică proprie.
- (20) Normele privind portofoliul FPM ar trebui să identifice clar categoriile de active eligibile în care pot investi FPM, precum și condițiile în care aceste active sunt eligibile. Pentru a asigura integritatea FPM, acestora ar trebui, de asemenea, să li se interzică să efectueze anumite tranzacții financiare care ar putea pune în pericol strategia și obiectivele lor de investiții.
- (21) Instrumentele de piață monetară sunt instrumente transferabile tranzacționate în mod normal pe piața monetară, și includ bonuri de trezorerie și certificate emise de autoritățile locale, certificate de depozit, efecte de comerț, acceptate bancare și titluri pe termen scurt sau mediu. Instrumentele de piață monetară ar trebui să fie eligibile pentru investiții efectuate de FPM numai dacă respectă termenele de scadență și dacă FPM consideră că acestea prezintă o calitate ridicată a creditului.

- (22) Pe lângă cazul în care un FPM investește în depozite bancare în conformitate cu regulamentul fondului sau cu documentele sale constitutive, ar trebui să se prevadă posibilitatea pentru FPM de a deține alte active lichide, cum ar fi numerar în conturi bancare accesibil în orice moment. Deținerea acestor alte active lichide poate fi justificată, de exemplu, pentru a face față cheltuielilor curente sau excepționale, în caz de vânzare, pentru o perioadă de timp necesară reinvestirii fondurilor în noi active eligibile.
- (23) Securitizările și efectele de comerț garantate cu active (*asset-backed commercial paper* – ABCP), ar trebui să fie considerate eligibile în măsura în care respectă anumite cerințe. Dat fiind că, în timpul crizei financiare, anumite securitizări erau deosebit de instabile, ar trebui să se impună anumite criterii de calitate pentru securitizări și ABCP, pentru ca doar acele securitizări și ABCP cu rezultate bune să fie eligibile. În sensul prezentului regulament, până la adoptarea și aplicarea propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată (STS) (propunerea de Regulament privind securitizarea STS), FPM-urilor ar trebui să li se permită să investească în securitizări și în ABCP în limita a 15 % din activele lor. Comisia ar trebui să adopte un act delegat pentru a se asigura că criteriile pe baza cărora se identifică securitizările STS se aplică în sensul prezentului regulament. De îndată ce actul delegat respectiv devine aplicabil, FPM-urilor ar trebui să li se permită să investească în securitizări și ABCP în limita a 20 % din activele lor, prin care o cotă maximă de 15 % ar trebui să poată fi investită în securitizări și în ABCP care nu sunt STS.
- (24) Un FPM ar trebui să aibă dreptul să investească în depozite în măsura în care poate să își retragă banii în orice moment. Posibilitatea efectivă de retragere ar fi afectată dacă sancțiunile pentru retragerea anticipată ar fi atât de mari încât să depășească dobânzile acumulate înainte de retragere. Din acest motiv, FPM ar trebui să aibă în vedere să nu facă depozite pe lângă o instituție de credit care impune sancțiuni mai mari decât media și nici depozite cu termene prea lungi care presupun sancțiuni prea mari.
- (25) Pentru a se ține seama de diferențele existente între structurile bancare din Uniune, mai ales în statele membre mici sau în statele membre în care sectorul bancar este puternic concentrat, și când recurgerea de către FPM la serviciile unei instituții de credit dintr-un alt stat membru nu ar fi o măsură eficientă, cum ar fi cazul în care acest lucru ar impune un schimb valutar cu toate costurile și riscurile conexe, ar trebui autorizat un anumit grad de flexibilitate privind cerința de diversificare mai mare pentru depozitele efectuate pe lângă aceeași instituție de credit.
- (26) Instrumentele financiare derivate eligibile în care pot investi FPM ar trebui să îndeplinească numai rolul de a acoperi riscul ratei dobânzii și riscul valutar și să aibă ca instrument-suport doar rate ale dobânzilor, cursuri de schimb valutar sau indici care reprezintă aceste categorii. Orice utilizare a instrumentelor derivate în alt scop sau cu alte active suport ar trebui să fie interzisă. Instrumentele financiare derivate ar trebui să fie utilizate doar ca o completare a strategiei FPM, nu ca instrument principal pentru atingerea obiectivelor FPM. Dacă un FPM investește în active denominate în altă monedă decât moneda FPM în cauză, se așteaptă de la administratorul FPM să acopere integral expunerea la riscul valutar, inclusiv prin intermediul instrumentelor derivate. FPM ar trebui să aibă dreptul de a investi în instrumente financiare derivate dacă acestea sunt tranzacționate pe o piață reglementată astfel cum se menționează la articolul 50 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2009/65/CE sau sunt tranzacționate în regim extrabursier (OTC), cu condiția să fie îndeplinite anumite cerințe.
- (27) Acordurile reverse repo ar trebui să poată fi utilizate de către FPM ca mijloc de a investi excedentul de numerar pe termen foarte scurt, cu condiția ca poziția să fie pe deplin garantată. Pentru a proteja investitorii, este necesar să se asigure că garanțiile oferite în cadrul acordurilor reverse repo sunt de bună calitate și nu manifestă o corelare puternică cu performanța contrapărții, pentru a se evita un impact negativ în cazul incapacității de plată a contrapărții. De asemenea, un FPM ar trebui să aibă dreptul să investească în acorduri repo în limita a 10 % din activele sale. FPM ar trebui să nu utilizeze alte tehnici de administrare eficientă a portofoliului, inclusiv operațiuni de dare sau luare cu împrumut a unor titluri de valoare, deoarece acestea pot afecta realizarea obiectivelor de investiții ale FPM.
- (28) Pentru a limita asumarea de riscuri de către FPM, este esențial să se reducă riscul de contraparte prin impunerea unor cerințe clare de diversificare a portofoliului FPM. Pentru aceasta, acordurile reverse repo ar trebui să fie pe deplin acoperite de garanții și, pentru a limita riscul operațional, orice contraparte din cadrul unui acord reverse repo nu ar trebui să reprezinte mai mult de 15 % din activele FPM. Toate instrumentele financiare derivate OTC ar trebui să intre sub incidența Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (⁽¹⁾).

(¹) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (29) Din motive prudențiale și pentru a evita exercitarea unei influențe semnificative de către FPM asupra gestionării unui organism emitent, este necesar să se evite concentrarea excesivă în cadrul unui FPM a investițiilor emise de același organism emitent.
- (30) FPM care funcționează exclusiv ca sisteme de economii ale angajaților ar trebui să aibă dreptul de a se abate de la anumite cerințe aplicabile investițiilor în alte FPM, în măsura în care participanților la astfel de sisteme, care sunt persoane fizice, li se impun condiții stricte de răscumpărare ce nu sunt legate de evoluția pieței, ci de evenimente concrete din cursul unei vieți, determinate din timp, cum ar fi pensionarea, și de alte circumstanțe deosebite, printre care și achiziția locuinței principale, divorțul, apariția unei boli sau șomajul. Este important ca angajații să aibă dreptul să investească în FPM, acestea fiind incluse printre cele mai sigure investiții pe termen scurt. O asemenea derogare nu pune în pericol obiectivul prezentului regulament de a asigura stabilitatea financiară, deoarece angajații care investesc în FPM-uri prin intermediul sistemelor lor de economii nu își pot recupera investiția la cerere. Răscumpărarea poate avea loc numai atunci când se produc anumite evenimente din cursul vieții, care sunt determinate din timp. Prin urmare, chiar și în situații de criză pe piață, angajații nu și-ar putea recupera investiția în FPM.
- (31) FPM ar trebui să aibă responsabilitatea de a investi în active eligibile de înaltă calitate. Prin urmare, un FPM ar trebui să dispună de o procedură prudentă de evaluare internă a calității creditului pentru determinarea calității creditului a instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP în care intenționează să investească. În conformitate cu dreptul Uniunii privind limitarea dependenței excesive de ratingurile de credit, este important ca FPM să evite dependența automată și excesivă de ratingurile publicate de agenții de rating. FPM ar trebui să aibă dreptul să utilizeze ratingurile ca element suplimentar în evaluările pe care le efectuează pentru a determina calitatea activelor eligibile. Administratorii de FPM ar trebui să întreprindă o nouă evaluare a instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP de fiecare dată când are loc o schimbare substanțială, mai ales atunci când administratorul unui FPM constată că un instrument al pieței monetare, o securitizare sau un ABCP este retrogradat sub nivelul primelor două cele mai înalte ratinguri de credit acordate de orice agenție de rating de credit reglementată și certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (⁽¹⁾). Pentru aceasta, administratorii de FPM ar trebui să aibă dreptul să instituie o procedură internă pentru selectarea agențiilor de rating de credit care corespund portofoliului de investiții specific al FPM și pentru determinarea frecvenței cu care FPM ar trebui să monitorizeze ratingurile acordate de aceste agenții. Selecția agențiilor de rating de credit ar trebui să rămână consecventă în timp.
- (32) Având în vedere eforturile de a reduce încrederea excesivă acordată de investitori ratingurilor de credit ale organismelor internaționale, cum ar fi IOSCO și CSF, și având în vedere dreptul Uniunii, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 și Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului (⁽²⁾), nu este oportun ca un produs, inclusiv FPM, să facă obiectul unei interdicții de a solicita sau a finanța un rating de credit extern.
- (33) Pentru a evita folosirea de către administratorii FPM a unor criterii de evaluare diferite pentru evaluarea calității creditului unui instrument al pieței monetare, a unei securitizări sau a unui ABCP și atribuirea, astfel, a unor caracteristici de risc diferite aceluiași instrument, este esențial ca administratorii de FPM să se bazeze pe aceleași criterii. Pentru aceasta, ar trebui armonizate criteriile minime pentru evaluarea unui instrument al pieței monetare, a unei securitizări sau a unui ABCP. Printre exemplele de criterii pentru evaluarea internă a calității creditului se numără măsuri cantitative privind emitentul instrumentului, cum ar fi indicatorii financiari, dinamica bilanțului și orientările de profitabilitate, fiecare criteriu fiind evaluat și comparat cu cele ale altor întreprinderi și grupuri din sector, precum și măsuri calitative cu privire la emitentul instrumentului, cum ar fi eficiența administrării și strategia corporativă, fiecare criteriu fiind analizat pentru a stabili că strategia globală a emitentului nu afectează calitatea creditului în viitor. Un rezultat pozitiv al evaluării interne a calității creditului ar trebui să ateste o bonitate suficientă a emitentului instrumentelor și un nivel suficient al calității creditului instrumentelor.
- (34) Pentru a elabora o procedură transparentă și coerentă de evaluare internă a calității creditului, administratorul unui FPM ar trebui să documenteze procedura și evaluările calității creditului. Această cerință ar trebui să asigure faptul că procedura urmează un set clar de reguli care pot fi monitorizate și că metodologiile utilizate sunt comunicate, la cerere, investitorilor și autorităților competente, în conformitate cu prezentul regulament.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

(²) Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Directivei 2003/41/CE privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și a Directivei 2011/61/UE privind administratorii fondurilor de investiții alternative în ceea ce privește încrederea excesivă acordată ratingurilor de credit (JO L 145, 31.5.2013, p. 1).

- (35) Pentru a reduce riscul de portofoliu al FPM, este important să se stabilească limite de scadență, oferind o limită maximă admisibilă pentru scadența medie ponderată (WAM) și pentru durata de viață medie ponderată (WAL).
- (36) WAM se utilizează pentru a determina sensibilitatea unui FPM la variațiile ratelor dobânzilor de pe piața monetară. La stabilirea WAM, administratorii FPM ar trebui să ia în considerare impactul instrumentelor financiare derivate, al depozitelor, al acordurilor repo și al acordurilor reverse repo și să reflecte efectul acestora asupra riscului de rată a dobânzii suportat de FPM. Efectuarea de către FPM a unei tranzacții swap pentru a obține expunere la un instrument cu rată fixă în loc de o rată variabilă ar trebui să fie luată în considerare pentru stabilirea scadenței medii ponderate.
- (37) WAL se utilizează pentru a măsura riscul de credit al portofoliului unui FPM, acesta fiind cu atât mai ridicat cu cât este amânată mai mult rambursarea principalului. WAL se utilizează, de asemenea, pentru a limita riscul de lichiditate al portofoliului unui FPM. Spre deosebire de calcularea WAM, calcularea WAL pentru titlurile de valoare cu rată variabilă și instrumentele financiare structurate nu permite utilizarea datei de revizuire a ratei dobânzii, folosind în schimb doar scadența finală declarată a unui instrument financiar. Scadența utilizată pentru calcularea WAL este scadența reziduală până la data de răscumpărare legală, deoarece aceasta este singura dată la care societatea de administrare poate avea așteptări rezonabile privind faptul că instrumentul va fi rambursat. Având în vedere caracterul deosebit al activelor suport pentru anumite securitizări și ABCP, în cazul instrumentelor de amortizare, WAL ar trebui să se bazeze pe calculul scadenței aplicat instrumentelor de amortizare, fie în funcție de profilul de amortizare inclus în contractul aferent acestor instrumente, fie în funcție de profilul de amortizare al activelor suport care generează fluxul de trezorerie necesar pentru răscumpărarea acestor instrumente.
- (38) Pentru a consolida capacitatea FPM de a face față răscumpărărilor și pentru a preveni lichidarea activelor FPM la prețuri foarte reduse, FPM ar trebui să dețină în permanență o cantitate minimă de active lichide cu scadență zilnică sau săptămânală. Printre activele cu scadență zilnică ar trebui să se afle active precum numerar, valori mobiliare care ajung la scadență în cursul unei zile lucrătoare și acorduri reverse repo. Printre activele cu scadență săptămânală ar trebui să se afle active precum numerar, valori mobiliare care ajung la scadență în cursul unei săptămâni și acorduri reverse repo. În cazul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și al FPM cu valoarea activului net cu volatilitate scăzută (FPM cu VAN cu volatilitate scăzută), ar trebui să poată fi utilizate pentru satisfacerea cerințelor de lichiditate săptămânală și un procent limitat de titluri de stat cu o scadență reziduală de 190 de zile, care pot fi lichidate în cursul unei zile lucrătoare. În cazul FPM cu valoarea activului net variabilă (FPM cu VAN variabilă), ar trebui să poată fi utilizate pentru satisfacerea cerințelor de lichiditate săptămânală și un procent limitat de instrumentele de piață monetară sau unități ori de acțiuni ale FPM eligibile, cu condiția să poată fi lichidate în cursul a cinci zile lucrătoare. Pentru a calcula procentul de active cu scadență zilnică și săptămânală, ar trebui să se utilizeze data de răscumpărare legală a activului. Se poate lua în considerare posibilitatea ca administratorul unui FPM să rezilieze un contract pe termen scurt. De exemplu, dacă un acord reverse repo poate fi reziliat cu un preaviz de o zi, acesta ar trebui luat în calcul ca activ cu scadență zilnică. Dacă administratorul are posibilitatea să retragă bani dintr-un cont de depozit cu preaviz de o zi lucrătoare, depozitul respectiv ar trebui să fie luat în calcul ca activ cu scadență zilnică. Dacă într-un instrument financiar este integrată o opțiune put, care poate fi exercitată liber zilnic sau în termen de cinci zile lucrătoare, iar prețul de exercitare al opțiunii put rămâne apropiat de valoarea preconizată a instrumentului, acest instrument ar trebui luat în calcul ca activ cu scadență zilnică sau, respectiv, săptămânală.
- (39) Având în vedere că FPM pot investi în active cu scadențe diferite, este important ca investitorii să poată face o deosebire între diferitele categorii de FPM. Prin urmare, FPM ar trebui clasificate fie în categoria FPM pe termen scurt, fie în cea a FPM standard. Obiectivul FPM pe termen scurt este de a oferi randamente la ratele pieței monetare, asigurând în același timp cel mai înalt nivel de siguranță posibil pentru investitori. Având în vedere WAM și WAL reduse, riscul de durată și riscul de credit al FPM pe termen scurt sunt menținute la niveluri scăzute.
- (40) Obiectivul FPM standard este de a oferi randamente puțin mai mari decât cele ale pieței monetare, investind astfel în active care au scadențe mai îndepărtate. Pentru a realiza această performanță mai bună, ar trebui să se permită FPM standard să utilizeze limite extinse pentru riscul de portofoliu, cum ar fi WAM și WAL.

- (41) În conformitate cu articolul 84 din Directiva 2009/65/CE, administratorii de FPM care sunt OPCVM au posibilitatea de a suspenda temporar răscumpărările în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele impun acest lucru. În conformitate cu articolul 16 din Directiva 2011/61/UE și cu articolul 47 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei ⁽¹⁾, administratorii de FPM care sunt FIA pot utiliza măsuri speciale pentru a face față unei eventuale nelichidități a activelor fondurilor.
- (42) Pentru a se asigura gestionarea adecvată a lichidităților, este necesar ca FPM să stabilească politici și proceduri solide pentru a-și cunoaște investitorii. Politicile pe care administratorul unui FPM trebuie să le pună în aplicare ar trebui să contribuie la înțelegerea bazei de investitori ai FPM, în măsura în care pot fi anticipate răscumpărările importante. Pentru a evita situația în care FPM se confruntă cu răscumpărări masive bruște, ar trebui acordată o atenție deosebită investitorilor mari care reprezintă o parte substanțială din activele FPM, cum ar fi un investitor care reprezintă o pondere mai mare decât cea a activelor cu scadență zilnică. Ori de câte ori este posibil, administratorul unui FPM ar trebui să ia în considerare identitatea investitorilor săi, chiar dacă aceștia sunt reprezentați de conturi ale mandatarilor, portaluri sau orice alt cumpărător indirect.
- (43) În cadrul unei gestionări prudente a riscului, FPM ar trebui să efectueze cel puțin de două ori pe an o simulare a situațiilor de criză. Administratorii FPM ar trebui să ia măsuri pentru a consolida robustețea FPM ori de câte ori rezultatele simulării situațiilor de criză indică vulnerabilități.
- (44) Pentru a reflecta valoarea reală a activelor, ar trebui utilizată în mod prioritar metoda de evaluare prin raportarea la piață. Atunci când evaluarea prin raportarea la piață oferă o valoare fiabilă a activului, nu ar trebui să i se permită administratorului unui FPM să folosească metoda de evaluare bazată pe raportarea la model, deoarece aceasta are tendința de a oferi o evaluare mai puțin precisă. În cazul activelor precum bonuri de trezorerie și certificate emise de autoritățile locale și certificatele pe termen scurt sau mediu se așteaptă ca valoarea obținută în urma raportării la piață să fie fiabilă. Pentru evaluarea efectelor de comerț sau a certificatelor de depozit, administratorul unui FPM ar trebui să verifice dacă o piață secundară oferă o evaluare precisă a prețurilor. Prețul de răscumpărare oferit de emitent ar trebui să fie, de asemenea, considerat ca reprezentând o bună estimare a valorii efectelor de comerț. În cazul anumitor active, evaluarea pe baza prețurilor de pe piață poate fi inerent dificilă, de exemplu în cazul unor instrumente derivate OTC care sunt tranzacționate în cantități reduse. În acest caz și atunci când raportarea la piață nu permite determinarea fiabilă a valorii activelor, administratorul unui FPM ar trebui să confere activului în cauză o valoare corectă aplicând raportarea la model, de exemplu, administratorul unui FPM ar trebui să utilizeze date de piață, precum randamentele pentru emisiuni și emitenți comparabili, sau fluxurile de numerar actualizate aferente activului. Raportarea la model se bazează pe modele financiare pentru a conferi unui activ o valoare corectă. Astfel de modele pot fi elaborate, de exemplu, de FPM însuși sau, în caz contrar, FPM poate recurge la modele existente elaborate de părți externe, cum ar fi furnizorii de date.
- (45) FPM cu VAN constantă pentru datoria publică au ca obiectiv conservarea capitalului investit, asigurând în același timp un grad ridicat de lichiditate. Majoritatea FPM cu VAN constantă pentru datoria publică au o valoare a activului net (VAN) pe unitate sau pe acțiune stabilită, de exemplu, la 1 EUR, 1 USD sau 1 GBP atunci când distribuie venitul investitorilor. Celelalte FPM cu VAN constantă pentru datoria publică acumulează venituri în valoarea activului net al fondului, menținând în același timp valoarea intrinsecă a activului la o valoare constantă.
- (46) Pentru a lua în considerare caracteristicile specifice ale FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și ale FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, este necesar să li se permită, de asemenea, să utilizeze metoda costului amortizat, recunoscută la nivel internațional, astfel cum este prevăzută în standardele de contabilitate internaționale adoptate de Uniune pentru anumite active. Cu toate acestea, pentru a asigura în orice moment monitorizarea diferenței dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune, FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și FPM cu VAN cu volatilitate scăzută ar trebui să calculeze, de asemenea, valoarea activelor lor pe baza raportării la piață sau a raportării la model.
- (47) Dat fiind că un FPM ar trebui să publice o VAN care reflectă evoluția valorii activelor sale, VAN publicată ar trebui să fie rotunjită cel mult la cel mai apropiat punct de bază sau echivalentul acestuia. Prin urmare, atunci când VAN este publicată într-o anumită monedă, de exemplu 1 EUR, modificarea progresivă a valorii ar trebui indicată la fiecare palier de 0,0001 EUR. În cazul unei VAN de 100 EUR, modificarea progresivă a valorii ar trebui indicată la fiecare palier de 0,01 EUR. De asemenea, dacă FPM este un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, FPM în cauză ar trebui să poată să publice VAN constantă și diferența dintre VAN constantă și VAN. În acest caz, VAN constantă se calculează prin rotunjirea VAN la cel mai apropiat cent pentru o VAN de 1 EUR (palieri de 0,01 EUR).

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea (JO L 83, 22.3.2013, p. 1).

- (48) Pentru a putea tempera posibilele răscumpărări ale investitorilor în perioade de tensiuni majore pe piață, FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și FPM cu VAN cu volatilitate scăzută ar trebui să dispună de norme privind comisioanele de lichiditate și limitele de răscumpărare, pentru a asigura protecția investitorilor și a evita „avantajul primului venit”. Comisionul de lichiditate ar trebui să reflecte în mod adecvat costul suportat de FPM pentru a asigura lichiditatea și nu ar trebui să reprezinte o sancțiune care să compenseze pierderile suferite de alți investitori ca urmare a răscumpărării.
- (49) Sprijinul extern oferit unui FPM în vederea menținerii fie a lichidității, fie a stabilității sau care are acest efect de facto crește riscul de contagiune între sectorul FPM și restul sectorului financiar. Terții, inclusiv instituțiile de credit, alte instituții financiare sau persoane juridice din același grup din care face parte FPM în cauză, care oferă un astfel de sprijin ar putea să aibă un interes în acest sens fie pentru că au un interes economic în societatea de administrare care gestionează FPM, fie pentru că vor să evite orice prejudiciu reputațional care ar putea apărea dacă numele lor ar fi asociat cu eșecul unui FPM. Întrucât terții nu se angajează întotdeauna în mod explicit să ofere sau să garanteze sprijinul, există incertitudini cu privire la acordarea unui astfel de sprijin atunci când FPM va avea nevoie de el. În aceste condiții, caracterul discreționar al sprijinului oferit de sponsor contribuie la nesiguranța din rândul participanților la piață cu privire la cine va suporta pierderile FPM atunci când acestea vor apărea. Această incertitudine ar putea spori vulnerabilitatea FPM la retrageri masive în perioadele de instabilitate financiară, când riscurile financiare globale sunt cel mai pronunțate și când apar îndoieli cu privire la soliditatea financiară a sponsorilor și la capacitatea acestora de a oferi sprijin FPM afiliate. Din aceste motive, sprijinul extern pentru FPM ar trebui interzis.
- (50) Investitorii ar trebui să fie clar informați, înainte de a investi într-un FPM, dacă FPM respectiv este un FPM pe termen scurt sau standard și dacă este un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică, un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sau un FPM cu VAN variabilă. Pentru a evita crearea unor așteptări greșite din partea investitorilor, ar trebui, de asemenea, ca în orice document de comercializare să fie specificat în mod clar că un FPM nu reprezintă un vehicul de investiții garantat. FPM ar trebui de asemenea să pună la dispoziția investitorilor în fiecare săptămână și anumite alte informații, inclusiv structura de scadențe a portofoliului, profilul de credit și detalii cu privire la primele 10 cele mai mari participații deținute în cadrul FPM.
- (51) În plus față de rapoartele solicitate deja în temeiul Directivei 2009/65/CE sau al Directivei 2011/61/UE, și pentru a asigura capacitatea autorităților competente de a depista, monitoriza și reacționa la riscurile de pe piața FPM, FPM ar trebui să prezinte autorităților competente respective rapoarte cu o listă detaliată de informații cu privire la FPM, inclusiv la tipul și la caracteristicile FPM în cauză, indicatorii portofoliului și informații cu privire la activele deținute în portofoliu. Autoritățile competente ar trebui să colecteze aceste date în mod consecvent pe întreg teritoriul Uniunii pentru a dobândi o cunoaștere de fond a principalelor evoluții ale pieței FPM. Pentru a facilita realizarea unei analize colective a impactului potențial al pieței FPM în Uniune, aceste date ar trebui transmise autorității europene de supraveghere (Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, care ar trebui să creeze o bază de date centrală a FPM.
- (52) Autoritatea competentă a unui FPM ar trebui să verifice în mod regulat dacă FPM în cauză este în măsură să respecte prezentul regulament. Așadar, autorităților competente ar trebui să li se confere toate competențele de supraveghere și de anchetă necesare pentru executarea atribuțiilor lor în sensul prezentului regulament, inclusiv posibilitatea de a aplica anumite sancțiuni și măsuri. Respectivul competențe nu ar trebui să aducă atingere competențelor conferite în temeiul Directivei 2009/65/CE și al Directivei 2011/61/UE. Autoritățile competente pentru OPCVM sau pentru FIA ar trebui să verifice, de asemenea, conformitatea tuturor organismelor de plasament colectiv care prezintă caracteristici de FPM și care există la momentul intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (53) În vederea specificării altor elemente tehnice din prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește introducerea unei referințe încrucișate la criteriile pentru securitizări STS și ABCP, în ceea ce privește specificarea cerințelor cantitative și calitative de lichiditate și de calitate a creditului aplicabile activelor și în ceea ce privește specificarea criteriilor pentru evaluarea calității creditului. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (54) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să adopte standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. ESMA ar trebui să fie responsabilă de elaborarea standardelor tehnice de punere în aplicare care să fie transmise Comisiei cu privire la un model de raportare care să conțină informații privind FPM destinate autorităților competente.
- (55) ESMA ar trebui să își poată exercita toate atribuțiile care i-au fost conferite în temeiul Directivei 2009/65/CE și al Directivei 2011/61/UE cu privire la prezentul regulament. De asemenea, aceasta are sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare.
- (56) Până la 21 iulie 2022, serviciile Comisiei ar trebui să efectueze o analiză a prezentului regulament. Această analiză ar trebui să examineze experiența acumulată în cursul aplicării prezentului regulament, precum și să studieze impactul asupra diferitelor aspecte economice legate de FPM. Analiza ar trebui să examineze, de asemenea, impactul asupra investitorilor, asupra FPM și asupra administratorilor FPM din Uniune. În plus, ar trebui să evalueze rolul FPM-urilor în achiziția instrumentelor de datorie emise sau garantate de statele membre, ținând seama totodată de caracteristicile specifice ale acestui tip de datorie, deoarece aceasta joacă un rol vital în finanțarea statelor membre. De asemenea, această analiză ar trebui să țină seama de raportul menționat la articolul 509 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, de impactul prezentului regulament asupra piețelor de finanțare pe termen scurt și de evoluțiile normative de la nivel internațional. În sfârșit, până la 21 iulie 2022, Comisia ar trebui să prezinte un raport cu privire la fezabilitatea instituirii unei cote a datoriei publice a UE de 80 %, deoarece emiterea de către UE a instrumentelor de datorie publică pe termen scurt este reglementată în dreptul Uniunii, fapt ce justifică, așadar, din punctul de vedere al supravegherii prudențiale, aplicarea unui tratament preferențial față de datoria publică din afara UE. Având în vedere insuficiența în prezent a instrumentelor de datorie publică pe termen scurt ale UE și incertitudinea legată de modul în care vor evolua noile FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, Comisia ar trebui să analizeze oportunitatea instituirii unei cote a datoriei publice a UE de 80 % până la 21 iulie 2022, incluzând și o evaluare prin care să se determine dacă modelul FPM cu VAN cu volatilitate scăzută a devenit sau nu o alternativă potrivită la FPM cu VAN constantă pentru datoria publică din afara UE.
- (57) Noile norme uniforme privind FPM prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie conforme cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (58) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a asigura cerințe prudențiale, de guvernanță și de transparență uniforme aplicabile FPM din întreaga Uniune, ținând seama pe deplin de necesitatea de a asigura un echilibru între siguranța și fiabilitatea FPM, pe de o parte, și funcționarea eficientă a piețelor monetare și costul pentru diferitele părți interesate, pe de altă parte, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea și efectele acesteia, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (59) Noile norme uniforme privind FPM, prevăzute în prezentul regulament, respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales protecția consumatorilor, libertatea de a desfășura o activitate comercială și protecția datelor cu caracter personal. Noile norme uniforme privind FPM ar trebui să fie aplicate în conformitate cu aceste drepturi și principii,

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie norme privind instrumentele financiare eligibile în care pot investi fondurile de piață monetară (FPM) stabilite, gestionate sau comercializate în Uniune, portofoliul și evaluarea activelor FPM, precum și cerințele în materie de raportare aplicabile FPM.

Prezentul regulament se aplică organismelor de plasament colectiv care:

- (a) necesită autorizare în calitate de OPCVM sau sunt autorizate ca OPCVM în temeiul Directivei 2009/65/CE sau care sunt considerate FIA în temeiul Directivei 2011/61/UE;
 - (b) investesc în active pe termen scurt; și
 - (c) au obiective distincte sau cumulate de a oferi randamente la ratele pieței monetare sau conservarea valorii investiției.
- (2) Statele membre nu impun cerințe suplimentare în domeniul reglementat de prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „active pe termen scurt” înseamnă active financiare cu o scadență reziduală care nu depășește doi ani;
2. „instrumente ale pieței monetare” înseamnă instrumente ale pieței monetare, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2009/65/CE, și instrumentele menționate la articolul 3 din Directiva 2007/16/CE a Comisiei ⁽¹⁾;
3. „valori mobiliare” înseamnă valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Directiva 2009/65/CE, și instrumentele menționate la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2007/16/CE;
4. „acord repo” înseamnă orice acord în care una dintre părți transferă unei contrapărți titluri de valoare sau orice drepturi legate de astfel de titluri, angajându-se să le răscumpere la un preț specificat și la o dată ulterioară specificată sau care urmează să fie specificată;
5. „acord reverse repo” înseamnă orice acord în care una dintre părți primește de la o contraparte titluri de valoare sau orice drepturi legate de un titlu sau de o valoare mobilă, angajându-se să le revândă acesteia la un preț specificat și la o dată ulterioară specificată sau care urmează să fie specificată;
6. „dare cu împrumut de titluri de valoare” și „luare cu împrumut de titluri de valoare” înseamnă orice tranzacție prin care o instituție sau contrapartea acesteia transferă titluri de valoare, debitorul angajându-se să restituie titluri de valoare echivalente la o dată ulterioară sau la cererea entității care efectuează transferul; tranzacția respectivă este cunoscută ca o tranzacție de „dare cu împrumut” de titluri de valoare pentru instituția care transferă valorile mobiliare și este cunoscută ca o tranzacție de „luare cu împrumut” de titluri de valoare pentru instituția căreia îi sunt transferate acestea;
7. „securitizare” înseamnă securitizare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 61 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
8. „raportare la piață” înseamnă evaluarea pozițiilor la prețuri de închidere direct disponibile, care provin din surse independente, inclusiv cotații bursiere, cotații electronice sau cotații provenite de la mai mulți brokeri independenți de renume;

⁽¹⁾ Directiva 2007/16/CE a Comisiei din 19 martie 2007 privind punerea în aplicare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește clarificarea anumitor definiții (JO L 79, 20.3.2007, p. 11).

9. „raportare la model” înseamnă orice evaluare care trebuie să fie analizată comparativ cu date de referință, extrapolată sau calculată în alt mod pe baza uneia sau a mai multor date de piață;
10. „metoda costului amortizat” înseamnă o metodă de evaluare care ia în calcul costul de achiziție al unui activ și ajustează valoarea respectivă pentru amortizarea primelor (sau a sconturilor) până la scadență;
11. „FPM cu valoare constantă a activului net pentru datoria publică” sau „FPM cu VAN constantă pentru datoria publică” înseamnă un FPM:
 - (a) care are ca obiectiv menținerea unei valori constante a activului net (VAN) pe unitate sau pe acțiune;
 - (b) în care venitul din fond este acumulat zilnic și poate fi plătit investitorului sau poate fi utilizat pentru a cumpăra noi unități sau acțiuni în fond;
 - (c) în care activele sunt, în general, evaluate conform metodei costului amortizat și în care VAN este rotunjită la cel mai apropiat punct procentual sau echivalentul acestuia într-o anumită monedă; și
 - (d) care investește cel puțin 99,5 % din activele sale în instrumentele menționate la articolul 17 alineatul (7), în acorduri reverse repo garantate cu datorie de stat menționate la articolul 17 alineatul (7) și în numerar;
12. „FPM cu valoarea activului net cu volatilitate scăzută” sau „FPM cu VAN cu volatilitate scăzută” înseamnă un FPM care respectă cerințele specifice stabilite la articolele 29, 30 și 32 și la articolul 33 alineatul (2) litera (b);
13. „FPM cu valoarea activului net variabilă” sau „FPM cu VAN variabilă” înseamnă un FPM care respectă cerințele specifice stabilite la articolele 29 și 30 și la articolul 33 alineatul (1);
14. „FPM pe termen scurt” înseamnă un FPM care investește în instrumentele pieței monetare eligibile menționate la articolul 10 alineatul (1) și respectă normele privind portofoliul stabilite la articolul 24;
15. „FPM standard” înseamnă un FPM care investește în instrumentele pieței monetare eligibile menționate la articolul 10 alineatele (1) și (2) și respectă normele privind portofoliul stabilite la articolul 25;
16. „instituție de credit” înseamnă instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
17. „autoritate competentă a FPM” înseamnă:
 - (a) pentru un OPCVM, autoritatea competentă a statului membru de origine al OPCVM, desemnată în conformitate cu articolul 97 din Directiva 2009/65/CE;
 - (b) pentru FIA din UE, autoritatea competentă a statului membru de origine al FIA, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (p) din Directiva 2011/61/UE;
 - (c) pentru FIA din afara UE, oricare din următoarele:
 - (i) autoritatea competentă a statului membru în care FIA din afara UE este comercializat în Uniune fără un pașaport;
 - (ii) autoritatea competentă a AFIA din UE care administrează FIA din afara UE, în cazul în care FIA din afara UE este comercializat în Uniune pe baza unui pașaport sau nu este comercializat în Uniune;
 - (iii) autoritatea competentă a statului membru de referință în cazul în care FIA din afara UE nu este administrat de un AFIA din UE și este comercializat în Uniune pe baza unui pașaport;
18. „scadență legală” înseamnă data la care principalul unui titlu de valoare trebuie rambursat integral, fără ca această rambursare să fie condiționată de nicio opțiune;
19. „scadența medie ponderată” sau „WAM” înseamnă durata medie de timp până la scadența legală sau, dacă este mai scurtă, durata până la următoarea revizuire a ratei dobânzii la o rată a pieței monetare aplicată tuturor activelor suport ale FPM, ținând seama de ponderea relativă a fiecărui activ deținut;
20. „durata de viață medie ponderată” sau „WAL” înseamnă durata medie de timp până la scadența legală a tuturor activelor suport ale FPM, ținând seama de ponderea relativă a fiecărui activ deținut;
21. „scadență reziduală” înseamnă durata de timp care rămâne până la scadența legală a unui titlu de valoare;

22. „vânzare în lipsă” înseamnă orice vânzare de către un FPM a unui instrument pe care FPM nu îl deține în momentul încheierii acordului de vânzare, inclusiv o vânzare în cadrul căreia, în momentul încheierii acordului de vânzare, FPM a împrumutat sau a convenit să împrumute instrumentul în vederea livrării acestuia la decontarea tranzacției, cu excepția:
- (a) unei vânzări de către oricare dintre părți printr-un acord repo în cadrul căruia o parte a acceptat să îi vândă celeilalte părți un titlu de valoare la un preț determinat, aceasta din urmă angajându-se să îi revândă titlul de valoare la o dată ulterioară la un alt preț determinat; sau
 - (b) a unei angajări într-un contract futures sau într-un alt contract derivat prin care se convine asupra vânzării unor titluri de valoare la un preț determinat la o dată ulterioară;
23. „administrator al unui FPM” înseamnă, în cazul unui FPM care este un OPCVM, societatea de administrare a OPCVM sau, în cazul unui OPCVM cu autoadministrare, întreprinderea de investiții a OPCVM, iar în cazul unui FPM care este considerat un FIA, un AFIA sau un FIA administrat intern.

Articolul 3

Tipuri de FPM

- (1) FPM se constituie în unul dintre următoarele tipuri:
- (a) FPM cu VAN variabilă;
 - (b) FPM cu VAN constantă pentru datoria publică;
 - (c) FPM cu VAN cu volatilitate scăzută.
- (2) În autorizația pentru un FPM se menționează explicit tipul de FPM, ales dintre cele stabilite la alineatul (1).

Articolul 4

Autorizarea FPM

- (1) Niciun organism de plasament colectiv nu poate fi stabilit, comercializat sau gestionat în Uniune ca FPM dacă nu a fost autorizat în conformitate cu prezentul regulament.

O astfel de autorizație este valabilă în toate statele membre.

- (2) Un organism de plasament colectiv care solicită pentru prima dată o autorizare ca OPCVM în temeiul Directivei 2009/65/CE și ca FPM în temeiul prezentului regulament este autorizat ca FPM în cadrul procedurii de autorizare OPCVM în temeiul Directivei 2009/65/CE.

Dacă un organism de plasament colectiv a fost deja autorizat în temeiul Directivei 2009/65/CE, acesta poate solicita autorizarea ca FPM în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (4) și (5) din prezentul articol.

- (3) Un organism de plasament colectiv care este un FIA și care solicită autorizația ca FPM în temeiul prezentului regulament este autorizat ca FPM în conformitate cu procedura de autorizare prevăzută la articolul 5.
- (4) Niciun organism de plasament colectiv nu este autorizat ca FPM dacă autoritatea competentă a FPM nu este convinsă că FPM este în măsură să îndeplinească integral cerințele din prezentul regulament.
- (5) În scopul autorizării ca FPM, un organism de plasament colectiv prezintă autorității sale competente următoarele documente:
- (a) regulamentul sau actele constitutive ale fondului, inclusiv mențiunea cărui tip de FPM ales dintre cele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) îi aparține;
 - (b) identificarea administratorului FPM;

- (c) identificarea depozitarului;
 - (d) o descriere a FPM sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;
 - (e) o descriere a măsurilor și a procedurilor necesare pentru conformarea cu cerințele menționate în capitolele II-VII sau orice informații cu privire la acestea;
 - (f) orice alte informații sau documente solicitate de autoritatea competentă a FPM pentru a verifica dacă acesta respectă cerințele din prezentul regulament.
- (6) Autoritățile competente informează trimestrial ESMA cu privire la autorizațiile acordate sau retrase în temeiul prezentului regulament.
- (7) ESMA ține un registru public central în care este identificat fiecare FPM autorizat în temeiul prezentului regulament și în care este precizat tipul acestuia în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), dacă este un FPM pe termen scurt sau standard, administratorul și autoritatea competentă a FPM. Registrul este pus la dispoziție în format electronic.

Articolul 5

Procedura de autorizare a FPM care sunt FIA

- (1) Un FIA este autorizat ca FPM numai în cazul în care autoritatea competentă a FPM aprobă atât cererea unui AFIA, care a fost deja autorizat în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, să gestioneze un FPM care este un FIA, cât și regulamentul fondului și depozitarul ales.
- (2) La depunerea cererii pentru administrarea unui FPM care este un FIA, AFIA autorizat pune la dispoziția autorității competente a FPM:
- (a) acordul scris încheiat cu depozitarul;
 - (b) informații privind modalitățile de delegare cu privire la gestionarea și administrarea portofoliului și a riscurilor legate de FIA;
 - (c) informații privind strategiile de investiții, profilul de risc și alte caracteristici ale FPM care sunt FIA pe care AFIA le gestionează sau intenționează să le gestioneze.
- Autoritatea competentă a FPM poate solicita autorității competente a AFIA clarificări și informații în ceea ce privește documentația menționată la primul paragraf sau o atestare care să certifice dacă FPM se încadrează în domeniul de aplicare a autorizației de administrare de care dispune AFIA. Autoritatea competentă a AFIA trebuie să răspundă în termen de 10 zile lucrătoare de la depunerea unei astfel de cereri.
- (3) Orice modificare ulterioară a documentelor menționate la alineatul (2) este notificată imediat de către AFIA autorității competente a FPM.
- (4) Autoritatea competentă a FPM refuză cererea AFIA numai în cazul în care are loc oricare din următoarele situații:
- (a) AFIA nu respectă prezentul regulament;
 - (b) AFIA nu respectă Directiva 2011/61/UE;
 - (c) AFIA nu este autorizat de autoritatea sa competentă pentru a gestiona FPM;
 - (d) AFIA nu a transmis documentația menționată la alineatul (2).

Înainte de a respinge o cerere, autoritatea competentă a FPM consultă autoritatea competentă a AFIA.

- (5) Autorizarea FIA ca FPM nu este condiționată de cerința ca FIA să fie administrat de un AFIA autorizat în statul membru de origine al FIA sau ca AFIA să desfășoare sau să delege vreo activitate în statul membru de origine al FIA.

(6) În termen de două luni de la depunerea unei cereri complete, AFIA este informat dacă autorizarea FIA ca FPM a fost acordată sau nu.

(7) Autoritatea competentă a FPM nu acordă autorizația unui FIA ca FPM dacă FIA nu are dreptul legal să își comercializeze unitățile sau acțiunile în statul membru de origine.

Articolul 6

Utilizarea denumirii de FPM

(1) Un OPCVM sau un FIA utilizează denumirea de „fond de piață monetară” sau „FPM” în nume propriu sau pentru unitățile sau acțiunile pe care le emite numai în cazul în care acestea au fost autorizate în conformitate cu prezentul regulament.

Un OPCVM sau un FIA nu utilizează o denumire care poate induce în eroare sau care este inexactă și care ar sugera că acesta este un FPM, cu excepția cazului în care a fost autorizat ca FPM în conformitate cu prezentul regulament.

Un OPCVM sau un FIA nu adoptă caracteristici care sunt similare în fond cu cele menționate la articolul 1 alineatul (1), cu excepția cazului în care a fost autorizat ca FPM în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Utilizarea denumirii de „fond de piață monetară”, „FPM” sau a unei alte denumiri care sugerează că un OPCVM sau un FIA este un FPM înseamnă utilizarea acestora în orice documente externe, prospecte, rapoarte, declarații, reclame, comunicări, scrisori sau orice alte materiale adresate sau destinate distribuiri către potențiali investitori, deținători de unități, acționari sau autorități competente în scris, oral, electronic sau în orice altă formă.

Articolul 7

Norme aplicabile

(1) Un FPM și administratorul acestuia trebuie să respecte în orice moment prezentul regulament.

(2) Un FPM care este un OPCVM și administratorul acestuia respectă în orice moment dispozițiile Directivei 2009/65/CE, dacă prezentul regulament nu dispune altfel.

(3) Un FPM care este un FIA și administratorul acestuia respectă în orice moment dispozițiile Directivei 2011/61/UE, dacă prezentul regulament nu dispune altfel.

(4) Administratorul unui FPM este responsabil de asigurarea conformității cu prezentul regulament și este răspunzător pentru orice pierderi sau prejudicii rezultate în urma nerespectării prezentului regulament.

(5) Prezentul regulament nu împiedică FPM să aplice limite de investiții care sunt mai stricte decât cele prevăzute în regulament.

CAPITOLUL II

Obligații referitoare la politicile de investiții ale FPM

Secțiunea I

Norme generale și active eligibile

Articolul 8

Principiile generale

(1) În cazul în care un FPM este format din mai multe compartimente de investiții, fiecare compartiment este considerat un FPM separat în sensul capitolelor II-VII.

(2) FPM autorizată ca OPCVM nu se supune obligațiilor privind politicile de investiții ale OPCVM prevăzute la articolele 49-50a, la articolul 51 alineatul (2) și la articolele 52-57 din Directiva 2009/65/CE, dacă prezentul regulament nu dispune altfel în mod expres.

Articolul 9

Active eligibile

(1) Un FPM investește numai în una sau mai multe dintre următoarele categorii de active financiare și numai în condițiile specificate în prezentul regulament:

- (a) instrumente ale pieței monetare, inclusiv instrumente financiare emise sau garantate separat sau în comun de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile lor centrale, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului European, de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre;
- (b) securitizări eligibile și efecte de comerț garantate cu active (ABCP);
- (c) depozite pe lângă instituții de credit;
- (d) instrumente financiare derivate;
- (e) acorduri repo care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 14;
- (f) acorduri reverse repo care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 15;
- (g) unități sau acțiuni ale altor FPM.

(2) Un FPM nu desfășoară niciuna dintre următoarele activități:

- (a) investiții în alte active decât cele menționate la alineatul (1);
- (b) vânzarea în lipsă a oricăruia dintre instrumentele următoare: instrumente ale pieței monetare, securitizări, ABCP și unități sau acțiuni ale altor FPM;
- (c) expunerea directă sau indirectă la acțiuni sau mărfuri, inclusiv prin instrumente financiare derivate, certificate care le reprezintă, indici bazați pe acestea, sau orice alt mijloc sau instrument care ar putea constitui o expunere la acestea;
- (d) încheierea unor contracte de dare sau de luare cu împrumut de valori mobiliare sau a oricărui alt contract care ar greva activele FPM;
- (e) luarea și darea cu împrumut de lichidități.

(3) Un FPM poate să dețină alte active lichide în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE.

Articolul 10

Instrumente eligibile ale pieței monetare

(1) Un instrument al pieței monetare este eligibil pentru investiții efectuate de un FPM cu condiția ca acesta să îndeplinească următoarele cerințe cumulative:

- (a) să se încadreze într-una din categoriile de instrumente ale pieței monetare prevăzute la articolul 50 alineatul (1) litera (a), (b), (c) sau (h) din Directiva 2009/65/CE;

- (b) să prezinte una dintre următoarele caracteristici alternative:
- (i) o scadență legală la emitere de 397 de zile sau mai puțin;
 - (ii) o scadență reziduală de 397 de zile sau mai puțin;
- (c) emitentul instrumentului pieței monetare și calitatea instrumentului pieței monetare să fi obținut o evaluare favorabilă în conformitate cu articolele 19-22;
- (d) în cazul în care un FPM investește într-o securitizare sau ABCP, să respecte cerințele prevăzute la articolul 11.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (b), FPM standard sunt autorizate, de asemenea, să investească în instrumente ale pieței monetare cu o scadență reziduală până la data de răscumpărare legală de cel mult doi ani, cu condiția ca perioada rămasă până la următoarea dată de revizuire a ratei dobânzii să nu fie mai mare de 397 de zile. Pentru aceasta, în cazul instrumentelor pieței monetare cu dobândă variabilă și al instrumentelor pieței monetare cu dobândă fixă acoperite de un mecanism swap, noua rată a dobânzii se bazează pe o rată sau pe un indice de pe piața monetară.
- (3) Alineatul (1) litera (c) nu se aplică instrumentelor pieței monetare emise sau garantate de Uniune, de o autoritate centrală sau de o bancă centrală dintr-un stat membru, de Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, de Mecanismul european de stabilitate sau de Fondul european de stabilitate financiară.

Articolul 11

Securitizări și ABCP eligibile

- (1) Atât o securitizare, cât și un ABCP sunt considerate eligibile pentru investițiile unui FPM în cazul în care securitizarea sau ABCP respectiv are un grad suficient de lichiditate, a primit o evaluare favorabilă în conformitate cu articolele 19-22 și reprezintă unul dintre următoarele instrumente:
- (a) o securitizare menționată la articolul 13 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ⁽¹⁾;
 - (b) un ABCP emis de un program ABCP care:
 - (i) este pe deplin sprijinit de o instituție de credit reglementată care acoperă toate riscurile de lichiditate, de credit și de diluare semnificativă, precum și costurile aferente tranzacțiilor în curs și cele de la nivelul programului în curs legate de ABCP, dacă este necesar ca investitorului să i se garanteze plata integrală a oricărei sume din cadrul ABCP;
 - (ii) nu reprezintă o resecuritizare, iar expunerile care se află la baza securitizării la nivelul fiecărei tranzacții ABCP nu includ nicio poziție de securitizare;
 - (iii) nu conține o securitizare sintetică astfel cum este definită la articolul 242 punctul 11 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) o securitizare simplă, transparentă și standardizată („STS”) sau un ABCP.
- (2) Un FPM pe termen scurt are dreptul să investească în securitizările sau ABCP menționate la alineatul (1), dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții, după caz:
- (a) scadența legală în momentul emiterii securitizărilor menționate la alineatul (1) litera (a) este de cel mult doi ani, iar perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a ratei dobânzii este de cel mult 397 de zile;
 - (b) scadența legală în momentul emiterii sau scadența reziduală a securitizărilor sau ABCP menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) este de cel mult 397 de zile;
 - (c) securitizările menționate la alineatul (1) literele (a) și (c) sunt instrumente de amortizare care au o durată de viață medie ponderată de cel mult doi ani.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JOL 11, 17.1.2015, p. 1).

(3) Un FPM standard are dreptul să investească în securitizările sau ABCP menționate la alineatul (1), dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții, după caz:

- (a) scadența legală în momentul emiterii sau scadența reziduală a securitizărilor și ABCP menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) este de cel mult doi ani, iar perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a ratei dobânzii este de cel mult 397 de zile;
- (b) securitizările menționate la alineatul (1) literele (a) și (c) sunt instrumente de amortizare care au o durată de viață medie ponderată de cel mult doi ani.

(4) În termen de șase luni de la data intrării în vigoare a propunerii de regulament privind securitizarea STS, Comisia adoptă un act delegat în temeiul articolului 45 în vederea modificării prezentului articol prin introducerea unei trimiteri la criteriile prin care se identifică securitizările STS și ABCP conținute în dispozițiile corespunzătoare din regulamentul respectiv. Această modificare produce efecte cel târziu la șase luni de la data intrării în vigoare a actului delegat respectiv sau de la data de aplicare a dispozițiilor corespunzătoare din propunerea de regulament privind securitizarea STS, având prioritate data cea mai îndepărtată.

În sensul primului paragraf, printre criteriile de identificare a securitizărilor STS sau ABCP se află cel puțin următoarele:

- (a) cerințe legate de asigurarea unui caracter simplu al securitizărilor, inclusiv deținerea unei caracteristici de „vânzare reală” și respectarea standardelor legate de asigurarea expunerilor;
- (b) cerințe legate de standardizarea securitizării, inclusiv cerințe de reținere a riscurilor;
- (c) cerințe legate de transparența securitizării, inclusiv informarea investitorilor potențiali;
- (d) pentru ABCP, pe lângă literele (a), (b) și (c), cerințe legate de sponsor și de sprijinul acordat de sponsor programului ABCP.

Articolul 12

Depozite eligibile pe lângă instituții de credit

Un depozit pe lângă o instituție de credit este eligibil pentru investiții efectuate de un FPM cu condiția ca acesta să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

- (a) depozitul este rambursabil la cerere sau poate fi retras în orice moment;
- (b) depozitul este scadent în cel mult 12 luni;
- (c) instituția de credit își are sediul social într-un stat membru sau, în cazul în care aceasta își are sediul social într-o țară terță, face obiectul unor norme prudențiale considerate echivalente cu cele prevăzute de dreptul Uniunii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 13

Instrumente financiare derivate eligibile

Un instrument financiar derivat este eligibil pentru investiții efectuate de un FPM dacă este tranzacționat pe o piață reglementată astfel cum se menționează la articolul 50 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2009/65/CE sau pe piața OTC și dacă îndeplinește următoarele condiții cumulative:

- (a) activul suport al instrumentului derivat constă în rate ale dobânzilor, cursuri de schimb valutar, valute sau indici care reprezintă una dintre aceste categorii;
- (b) instrumentul derivat îndeplinește numai rolul de a acoperi riscurile de rată a dobânzii sau de curs de schimb valutar inerente altor investiții ale FPM;

- (c) contrapărțile din cadrul tranzacțiilor cu OTC sunt instituții care fac obiectul reglementării și al supravegherii prudențiale și aparțin categoriilor autorizate de autoritatea competentă a FPM respectiv;
- (d) instrumentele derivate OTC sunt supuse zilnic unei evaluări de încredere, care poate fi verificată, și pot fi vândute, lichidate sau închise printr-o tranzacție simetrică în orice moment, la justa lor valoare, la inițiativa FPM.

Articolul 14

Acorduri repo eligibile

Un acord repo este eligibil să fie încheiat de un FPM dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) este emis cu titlu temporar, pentru cel mult șapte zile lucrătoare, numai în scopul gestionării lichidităților, nu în scopul unei investiții, cu excepțiile menționate la litera (c);
- (b) contrapartea care primește activele transferate de FPM în cadrul acordului repo drept garanție nu are dreptul să vândă, să investească, să angajeze sau să transfere în alt mod aceste active fără acordul prealabil al FPM;
- (c) numerarul primit de FPM în cadrul acordului repo poate fi:
 - (i) plasat ca depozit în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/65/CE; sau
 - (ii) investit în activele menționate la articolul 15 alineatul (6), dar, în afară de acest caz, nu poate fi investit în activele eligibile menționate la articolul 9 și nu poate fi transferat sau reutilizat în alt mod;
- (d) numerarul primit de FPM ca parte a acordului repo nu depășește 10 % din activele sale;
- (e) FPM are dreptul de a rezilia acordul în orice moment, în urma unei notificări prealabile de maximum două zile lucrătoare.

Articolul 15

Acorduri reverse repo eligibile

- (1) Un acord reverse repo este eligibil să fie încheiat de un FPM dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile următoare:
 - (a) FPM are dreptul de a rezilia acordul în orice moment, transmițând o notificare prealabilă de maximum două zile lucrătoare;
 - (b) valoarea de piață a activelor primite ca parte a acordului reverse repo este în orice moment cel puțin egală cu valoarea numerarului plătit.
- (2) Activele primite de FPM ca parte a acordului reverse repo sunt instrumente ale pieței monetare care respectă cerințele prevăzute la articolul 10.

Activele primite de FPM ca parte a unui acord reverse repo nu sunt vândute, reinvestite, gajate sau transferate în alt mod.

- (3) Securizările și ABCP nu sunt primite de FPM ca parte a unui acord reverse repo.
- (4) Activele primite de FPM ca parte a unui acord reverse repo sunt suficient de diversificate, cu o expunere maximă la un emitent dat de 15 % din VAN a FPM, cu excepția situației în care respectivele active iau formă de instrumente ale pieței monetare care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 17 alineatul (7). În plus, activele primite de un FPM ca parte a unui acord reverse repo sunt emise de o entitate independentă de contraparte și se așteaptă să nu prezinte o corelare ridicată cu performanța contrapărții.

(5) Un FPM care încheie un acord reverse repo se asigură că poate retrage, în orice moment, integralitatea numerarului acumulat sau prin marcarea la piață. În cazul în care numerarul poate fi retras în orice moment în sistem de marcarea la piață, valoarea de raportarea la piață a acordului reverse repo se folosește pentru calcularea VAN al FPM.

(6) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, un FPM poate primi, ca parte a unui acord reverse repo, valori mobiliare lichide sau instrumente ale pieței monetare, altele decât cele care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 10, cu condiția ca aceste active să îndeplinească una dintre condițiile următoare:

- (a) să fie emise sau garantate de Uniune, de o autoritate centrală sau de o bancă centrală dintr-un stat membru, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Mecanismul european de stabilitate sau de Fondul european de stabilitate financiară, cu condiția să se fi obținut o evaluare favorabilă în temeiul articolelor 19-22;
- (b) să fie emise sau garantate de o autoritate centrală sau de o bancă centrală dintr-o țară terță, cu condiția să se fi obținut o evaluare favorabilă în temeiul articolelor 19-22.

Activele primite în cadrul unui contract reverse repo în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat sunt aduse la cunoștința investitorilor FPM, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Activele primite ca parte a unui acord reverse repo în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat respectă normele prevăzute la articolul 17 alineatul (7).

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 45 pentru completarea prezentului regulament, prin care se specifică cerințele cantitative și calitative în materie de lichiditate aplicabile activelor menționate la alineatul (6), precum și cerințele cantitative și calitative în materie de calitate a creditului aplicabile activelor menționate la alineatul (6) litera (a) din prezentul articol.

În acest scop, Comisia ține seama de raportul menționat la articolul 509 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Comisia adoptă actele delegate menționate la primul paragraf până la 21 ianuarie 2018.

Articolul 16

Unități sau acțiuni eligibile ale FPM

(1) Un FPM poate achiziționa unități sau acțiuni ale oricărui altor FPM (denumit în continuare „FPM vizat”) dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- (a) maximum 10 % din activele FPM vizat pot, conform normelor sau actelor sale constitutive, să fie investite în mod agregat în unități sau în acțiuni ale altor FPM;
- (b) FPM vizat nu deține unități sau acțiuni în cadrul FPM care realizează achiziția.

Un FPM ale cărui unități sau acțiuni au fost achiziționate nu investește în FPM care realizează achiziția pe perioada în care FPM care realizează achiziția deține unități sau acțiuni în acesta.

(2) Un FPM poate achiziționa unitățile sau acțiunile altor FPM cu condiția ca proporția activelor sale investite în unități sau acțiuni ale unui FPM individual să nu depășească 5 %.

(3) Un FPM nu poate investi, în total, mai mult de 17,5 % din activele sale în unități sau în acțiuni ale altor FPM.

(4) Unitățile sau acțiunile altor FPM sunt eligibile pentru investiții efectuate de un FPM dacă se îndeplinesc condițiile următoare cumulative:

- (a) FPM vizat este autorizat în temeiul prezentului regulament;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

- (b) în cazul în care FPM vizat este gestionat, direct sau prin delegare, de același administrator ca și FPM care realizează achiziția sau de orice altă societate de care administratorul FPM care realizează achiziția este legat prin conducere comună sau prin control comun sau printr-o participație directă sau indirectă substanțială, administratorului FPM-ului vizat sau celeilalte societăți îi este interzis să impună comisioane de subscriere sau de răscumpărare în contul investiției realizate de FPM care realizează achiziția în unitățile sau acțiunile FPM-ului vizat;
- (c) în cazul în care un FPM investește 10 % sau mai mult din activele sale în unități sau acțiuni ale altor FPM:
- (i) în prospectul FPM respectiv se publică nivelul maxim al comisioanelor de administrare care pot fi impuse FPM însuși și altor FPM în care investește; și
- (ii) raportul anual indică nivelul maxim al comisioanelor de administrare care pot fi impuse FPM și altor FPM în care investește.
- (5) Alineatele (2) și (3) din prezentul articol nu se aplică unui FPM care este FIA, autorizat în conformitate cu articolul 5, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- (a) FPM este comercializat numai prin intermediul unui sistem de economii pentru angajați, potrivit legislației naționale, și are drept investitori numai persoane fizice;
- (b) sistemul de economii pentru angajați menționat la litera (a) le permite investitorilor să își răscumpere investiția sub rezerva unor condiții de răscumpărare restrictive, care sunt prevăzute în dreptul intern, potrivit cărora răscumpărările pot avea loc numai în anumite circumstanțe care nu sunt legate de evenimentele de pe piață.
- Prin derogare de la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, un FPM care este OPCVM, autorizat în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), poate achiziționa unități sau acțiuni de la alte FPM, în conformitate cu articolul 55 sau cu articolul 58 din Directiva 2009/65/CE, în următoarele condiții:
- (a) FPM este comercializat numai prin intermediul unui sistem de economii pentru angajați, potrivit legislației naționale, și are drept investitori numai persoane fizice;
- (b) sistemul de economii pentru angajați menționat la litera (a) le permite investitorilor să își răscumpere investiția sub rezerva unor condiții de răscumpărare restrictive, care sunt prevăzute în dreptul intern, potrivit cărora răscumpărările pot avea loc numai în anumite circumstanțe care nu sunt legate de evenimentele de pe piață.
- (6) FPM pe termen scurt pot investi numai în unități sau în acțiuni ale altor FPM pe termen scurt.
- (7) FPM standard pot investi în unități sau în acțiuni ale FPM pe termen scurt sau ale FPM standard.

Secțiunea II

Dispoziții privind politicile de investiții

Articolul 17

Diversificare

- (1) Un FPM nu investește mai mult de:
- (a) 5 % din activele sale în instrumente ale pieței monetare, securitizări și ABCP emise de aceeași entitate;
- (b) 10 % din activele sale în depozite constituite pe lângă aceeași instituție de credit, cu excepția cazului în care structura sectorului bancar din statul membru în care FPM își are sediul este de așa natură încât nu există suficiente instituții de credit viabile pentru a satisface respectiva cerință de diversificare și nu este fezabil din punct de vedere economic ca FPM să efectueze depozite în alt stat membru, caz în care până la 15 % din activele sale pot fi depozitate la aceeași instituție de credit.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), un FPM cu VAN variabilă poate investi până la 10 % din activele sale în instrumente ale pieței monetare, în securitizări și în ABCP emise de același organism, cu condiția ca valoarea totală a acestor instrumente ale pieței monetare, securitizări și ABCP deținute de FPM cu VAN variabilă în fiecare organism emitent în care investește peste 5 % din activele sale să nu depășească 40 % din valoarea activelor sale.

(3) Până la data aplicării actului delegat menționat la articolul 11 alineatul (4), valoarea agregată a tuturor expunerilor unui FPM la securitizări și la ABCP nu depășește 15 % din activele FPM respectiv.

Începând de la data aplicării actului delegat menționat la articolul 11 alineatul (4), valoarea agregată a tuturor expunerilor unui FPM la securitizări și la ABCP nu depășește 20 % din activele FPM, dintre care până la 15 % din activele FPM pot fi investite în securitizări și în ABCP care nu respectă criteriile de identificare a securitizărilor STS și ABCP.

(4) Riscul total la care se expune un FPM față de aceeași contraparte în cadrul unei tranzacții cu instrumente derivate extrabursiere care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 13 nu depășește 5 % din activele sale.

(5) Valoarea agregată a lichidităților furnizate aceleiași contrapărți a unui FPM în cadrul acordurilor reverse repo nu depășește 15 % din activele acestuia.

(6) Fără a aduce atingere limitelor individuale prevăzute la alineatele (1) și (4), un FPM nu combină, în cazul în care acest lucru ar conduce la investiții de peste 15 % din activele sale într-o singură entitate, oricare dintre următoarele:

- (a) investiții în instrumente ale pieței monetare, securitizări și ABCP emise de entitatea respectivă;
- (b) depozite pe lângă entitatea respectivă;
- (c) instrumente financiare derivate extrabursiere care expun entitatea respectivă la un risc de contraparte.

Prin derogare de la cerința de diversificare prevăzută la primul paragraf, în cazul în care structura pieței financiare din statul membru în care FPM își are sediul este de așa natură încât nu există suficiente instituții de credit viabile pentru a satisface cerința de diversificare și nu este fezabil din punct de vedere economic ca FPM să folosească instituții financiare din alt stat membru, FPM poate combina tipurile de investiții menționate la literele (a)-(c), putând să investească maximum 20 % din activele sale în cadrul unui singur organism.

(7) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), o autoritate competentă a FPM poate autoriza un FPM să investească în conformitate cu principiul repartiției riscului până la 100 % din activele sale în instrumente diferite ale pieței monetare emise sau garantate separat sau în comun de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile centrale ale acestora, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Primul paragraf se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) FPM deține instrumente ale pieței monetare din cel puțin șase emisiuni diferite ale emitentului;
- (b) FPM își limitează investițiile în instrumente ale pieței monetare din aceeași emisiune la maximum 30 % din activele sale;
- (c) FPM menționează în mod expres, în regulamentul sau în documentele constitutive ale fondului, toate administrațiile, instituțiile sau organizațiile menționate la primul paragraf care emit sau garantează în mod individual sau în comun instrumente ale pieței monetare, în care intenționează să investească peste 5 % din activele sale;
- (d) FPM include în prospectul său și în comunicările sale de comercializare o mențiune foarte vizibilă care atrage atenția asupra utilizării acestei derogări și care indică toate administrațiile, instituțiile sau organizațiile menționate la primul paragraf care emit sau garantează în mod individual sau în comun instrumente ale pieței monetare, în care intenționează să investească peste 5 % din activele sale.

(8) Fără a aduce atingere limitelor individuale prevăzute la alineatul (1), un FPM poate investi maximum 10 % din activele sale în obligațiuni emise de o singură instituție de credit care își are sediul social într-un stat membru și care, prin lege, face obiectul unui control public special, în scopul protejării deținătorilor de obligațiuni. În special, sumele

derivate din emisiunea acelor obligațiuni se investesc, conform legii, în active care, pe toată durata de valabilitate a obligațiilor, pot acoperi creanțele rezultate din obligațiuni și care, în caz de incapacitate de plată a emitentului, ar fi utilizate cu prioritate pentru a rambursa principalul și a plăti dobânzile acumulate.

În cazul în care un FPM investește peste 5 % din activele sale în obligațiunile menționate la primul paragraf și care sunt emise de către un singur emitent, valoarea totală a acestor investiții nu depășește 40 % din valoarea activelor FPM.

(9) Fără a aduce atingere limitelor individuale prevăzute la alineatul (1), un FPM poate investi maximum 20 % din activele sale în obligațiuni emise de o singură instituție de credit dacă se respectă cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (f) sau la articolul 11 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, inclusiv orice posibile investiții în activele menționate la alineatul (8) din prezentul articol.

În cazul în care un FPM investește mai mult de 5 % din activele sale în obligațiunile menționate la primul paragraf și care sunt emise de către un singur emitent, valoarea totală a acestor investiții nu depășește 60 % din valoarea activelor FPM, inclusiv orice posibile investiții în activele menționate la alineatul (8), care respectă limitele stabilite la același alineat.

(10) Societățile comerciale care sunt incluse în același grup în scopul consolidării conturilor, în temeiul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau în conformitate cu normele contabile internaționale recunoscute, sunt considerate un singur organism în scopul calculării limitelor prevăzute la alineatele (1)-(6) din prezentul articol.

Articolul 18

Concentrare

(1) Un FPM nu deține peste 10 % din instrumentele pieței monetare, securitizările și ABCP emise de un singur organism.

(2) Limita prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul deținerilor de instrumente ale pieței monetare emise sau garantate de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile centrale ale acestora, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Secțiunea III

Calitatea creditului instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP

Articolul 19

Procedura de evaluare internă a calității creditului

(1) Administratorul unui FPM stabilește, implementează și aplică în mod consecvent o procedură prudentă de evaluare internă a calității creditului pentru determinarea calității creditului instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP, ținând cont de emitentul instrumentului și de caracteristicile instrumentului în sine.

(2) Administratorul unui FPM se asigură că informațiile utilizate pentru aplicarea procedurii de evaluare internă a calității creditului sunt de o calitate suficientă, sunt actualizate și provin din surse de încredere.

(3) Procedura de evaluare internă se bazează pe metodologii de evaluare prudente, sistematice și continue. Metodologiile utilizate sunt supuse validării de către administratorul unui FPM pe baza experienței trecute și a dovezilor empirice, inclusiv pe testare ex-post.

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (4) Administratorul unui FPM se asigură că procedura de evaluare internă a calității creditului respectă următoarele principii generale:
- (a) se instituie un proces eficient de obținere și de actualizare a informațiilor relevante cu privire la caracteristicile emitentului și ale instrumentului;
 - (b) se adoptă și se implementează măsuri adecvate pentru a asigura că evaluarea internă a calității creditului se bazează pe o analiză detaliată a informațiilor care sunt disponibile și pertinente și include toți factorii determinanți relevanți care influențează bonitatea emitentului și calitatea creditului instrumentului;
 - (c) procedura de evaluare internă a calității creditului este monitorizată în mod continuu și toate evaluările interne ale calității creditului sunt revizuite cel puțin o dată pe an;
 - (d) administratorul unui FPM realizează o nouă evaluare internă a calității creditului pentru un instrument al pieței monetare, pentru securitizări și pentru ABCP atunci când există schimbări semnificative care ar putea avea impact asupra evaluării existente a instrumentului, totodată fără a se baza excesiv și automat pe ratingurile externe, în conformitate cu articolul 5a din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009;
 - (e) metodologiile de evaluare a calității creditului sunt reexamineate cel puțin o dată pe an de către administratorul unui FPM pentru a stabili dacă acestea rămân adecvate din perspectiva portofoliului curent și a condițiilor externe, iar reexaminarea este transmisă autorității competente a administratorului FPM. În cazul în care administratorul FPM constată erori în metodologia de evaluare a calității creditului sau în aplicarea acesteia, corectează imediat erorile respective;
 - (f) atunci când sunt modificate metodologiile, modelele sau ipotezele principale utilizate în procedura de evaluare internă a calității creditului, administratorul unui FPM reexaminează toate evaluările interne ale calității creditului afectate, cât mai curând posibil.

Articolul 20

Evaluarea internă a calității creditului

- (1) Administratorul unui FPM aplică procedura prevăzută la articolul 19 pentru a stabili dacă calitatea creditului unui instrument al pieței monetare, securitizărilor sau ABCP primește o evaluare favorabilă. În cazul în care o agenție de rating de credit înregistrată și certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 a furnizat un rating privind respectivul instrument al pieței monetare, administratorul FPM poate ține seama, în cadrul evaluării sale interne a calității creditului, de aceste ratinguri și de informațiile și analizele suplimentare, fără a se baza exclusiv sau automat pe aceste ratinguri, în conformitate cu articolul 5a din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.
- (2) Evaluarea calității creditului ține seama de cel puțin următorii factori și următoarele principii generale:
- (a) cuantificarea riscului de credit al emitentului și a riscului relativ de nerespectare a obligațiilor de plată din partea emitentului sau instrumentului;
 - (b) indicatori calitativi privind emitentul instrumentului, inclusiv având în vedere situația macroeconomică și situația pieței financiare;
 - (c) natura pe termen scurt a instrumentelor pieței monetare;
 - (d) clasa de active a instrumentului;
 - (e) tipul de emitent, cu distingerea cel puțin a următoarelor tipuri de emitenți: administrații naționale, regionale sau locale, corporații financiare și corporații nefinanciare;
 - (f) pentru instrumentele financiare structurate, riscul operațional și de contraparte inerent în cadrul tranzacției financiare structurate și, în cazul expunerii la securitizări, riscul de credit al emitentului, structura securitizării și riscul de credit al activelor suport;
 - (g) profilul de lichiditate al instrumentului.

Pe lângă factorii și principiile generale menționate la prezentul alineat, administratorul unui FPM poate ține seama de avertismente și de indicatori atunci când stabilește calitatea creditului unui instrument al pieței monetare menționat la articolul 17 alineatul (7).

*Articolul 21***Documentație**

- (1) Administratorul unui FPM documentează procedura de evaluare internă a calității creditului și evaluările calității creditului. Documentația cuprinde:
- (a) detalii privind elaborarea și funcționarea procedurii de evaluare internă a calității creditului într-un mod care să permită autorităților competente să înțeleagă și să stabilească dacă evaluarea calității de creditului este adecvată;
 - (b) justificarea și analiza care sprijină evaluarea calității creditului, precum și modul în care administratorul FPM a ales criteriile și frecvența revizuirii evaluării calității creditului;
 - (c) toate schimbările majore în procedura de evaluare internă a calității creditului, inclusiv identificarea factorilor care declanșează aceste schimbări;
 - (d) organizarea procedurii de evaluare internă a calității creditului, inclusiv structura controlului intern;
 - (e) istoricul complet al evaluării interne a calității creditului instrumentelor, emitenților și, dacă este cazul, a garanțiilor recunoscuți;
 - (f) persoana sau persoanele responsabile cu procedura de evaluare internă a calității creditului.
- (2) Administratorul unui FPM păstrează întreaga documentație menționată la alineatul (1) timp de cel puțin trei perioade contabile anuale complete.
- (3) Procedura de evaluare internă a calității creditului este detaliată în regulamentul fondului sau în actele de constituire ale FPM și toate documentele prevăzute la alineatul (1) sunt puse la dispoziție, la cerere, autorităților competente ale FPM și autorităților competente ale administratorului FPM.

*Articolul 22***Actele delegate privind evaluarea calității creditului**

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 45 cu scopul de a completa prezentul regulament, specificând următoarele aspecte:

- (a) criteriile de validare a metodologiei de evaluare a calității creditului, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (3);
- (b) criteriile de cuantificare a riscului de credit și a riscului relativ de nerespectare a obligațiilor de plată din partea unui emitent sau a instrumentului, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (2) litera (a);
- (c) criteriile de stabilire a indicatorilor calitativi privind emitentul instrumentului, prevăzute la articolul 20 alineatul (2) litera (b);
- (d) înțelesul conceptului de „schimbare semnificativă” menționat la articolul 19 alineatul (4) litera (d).

*Articolul 23***Guvernanța evaluării calității creditului**

- (1) Procedurile de evaluare internă a calității creditului sunt aprobate de conducerea superioară, de organismul de conducere și de funcția de supraveghere a administratorului FPM, dacă aceasta există.

Părțile respective trebuie să înțeleagă bine procedura de evaluare internă a calității creditului și metodologiile aplicate de administratorul FPM și să înțeleagă în detaliu rapoartele aferente acestora.

(2) Administratorul FPM raportează părților menționate la alineatul (1) cu privire la profilul de risc de credit al FPM, pe baza unei analize a evaluărilor interne ale calității creditului FPM. Frecvența rapoartelor depinde de tipul de informații și de importanța acestora, dar este cel puțin anuală.

(3) Conducerea se asigură în mod continuu că procedura de evaluare internă a calității creditului funcționează în mod corespunzător.

Conducerea este informată în mod regulat în ceea ce privește performanța procedurilor de evaluare internă a calității creditului, domeniile în care au fost identificate deficiențe, precum și evoluția eforturilor și a acțiunilor întreprinse pentru combaterea deficiențelor identificate anterior.

(4) Evaluările interne ale calității creditului și revizuirile periodice ale acestora de către administratorul unui FPM nu se realizează de către persoane care efectuează sau sunt responsabile de gestionarea portofoliului unui FPM.

CAPITOLUL III

Obligații privind gestionarea riscurilor FPM

Articolul 24

Reguli de portofoliu pentru FPM pe termen scurt

- (1) Un FPM pe termen scurt îndeplinește în mod continuu următoarele cerințele de portofoliu cumulative:
- (a) portofoliul său să aibă o scadență medie ponderată (WAM) de cel mult 60 de zile;
 - (b) portofoliul său să aibă o durată de viață medie ponderată (WAL) de cel mult 120 de zile, sub rezerva celui de-al doilea și al treilea paragraf;
 - (c) în cazul FPM cu VAN cu volatilitate scăzută și al FPM cu VAN constantă pentru datoria publică cel puțin 10 % din activele lor să fie alcătuite din active cu scadență zilnică, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare. Un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sau FPM cu VAN constantă pentru datoria publică să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență zilnică dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență zilnică să fie sub 10 % din portofoliul său;
 - (d) în cazul unui FPM pe termen scurt cu VAN variabilă cel puțin 7,5 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență zilnică, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare sau din numerar care poate fi retras, cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare. Un FPM pe termen scurt cu VAN variabilă să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență zilnică dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență zilnică să fie sub 7,5 % din portofoliul său;
 - (e) în cazul FPM cu VAN cu volatilitate scăzută și al FPM cu VAN constantă pentru datoria publică cel puțin 30 % din activele lor să fie alcătuite din active cu scadență săptămânală, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare. Un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sau un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență săptămânală dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență săptămânală să fie sub 30 % din portofoliul său;
 - (f) în cazul unui FPM pe termen scurt cu VAN variabilă cel puțin 15 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență săptămânală, acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare sau numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare. Un FPM pe termen scurt cu VAN variabilă să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență săptămânală dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență săptămânală să fie sub 15 % din portofoliul său;
 - (g) pentru efectuarea calculului menționat la litera (e), activele menționate la articolul 17 alineatul (7) care au un grad ridicat de lichiditate și care pot fi răscumpărate și decontate în termen de o zi lucrătoare și care au o scadență reziduală de până la 190 de zile pot fi incluse, de asemenea, printre activele cu scadență săptămânală ale unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută și ale unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică, până la 17,5 % din activele acestora;

- (h) pentru efectuarea calculului menționat la litera (f), instrumentele de piață monetară sau unitățile sau acțiunile altor FPM pot fi incluse printre activele cu scadență săptămânală până la 7,5 % din activele FPM, cu condiția ca acestea să poată fi răscumpărate și decontate în termen de cinci zile lucrătoare.

La calcularea WAL menționate la litera (b) pentru titluri de valoare, inclusiv pentru instrumente financiare structurate, un FPM pe termen scurt își calculează scadența pe baza scadenței reziduale până la răscumpărarea legală a instrumentelor. Cu toate acestea, în cazul în care un instrument financiar include o opțiune put, un FPM pe termen scurt își poate calcula scadența pe baza datei de exercitare a opțiunii put în locul scadenței reziduale, dar numai dacă următoarele condiții cumulative sunt îndeplinite permanent:

- (i) opțiunea put poate fi exercitată în mod liber de către FPM pe termen scurt la data de exercitare a acesteia;
- (ii) prețul de exercitare al opțiunii put rămâne apropiat de valoarea preconizată a instrumentului la data de exercitare;
- (iii) strategia de investiții a FPM pe termen scurt implică existența unei probabilități ridicate ca opțiunea să fie exercitată la data de exercitare.

Prin derogare de la al doilea paragraf, la calcularea WAL pentru securizări și ABCP, un FPM pe termen scurt poate, alternativ, în cazul instrumentelor de amortizare, să își calculeze scadența:

- (i) fie pe baza profilului de amortizare prevăzut în contractul aferent acestor instrumente;
- (ii) fie pe baza profilului de amortizare al activelor suport care generează fluxul de trezorerie necesar pentru răscumpărarea acestor instrumente.

(2) În cazul în care limitele prevăzute la prezentul articol sunt depășite din motive independente de voința FPM sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere sau de răscumpărare, respectivul FPM își stabilește ca obiectiv prioritar remedierea acestei situații, luând în considerare interesele deținătorilor unităților sale sau cele ale acționarilor.

(3) Toate FPM menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament pot fi constituite sub forma unui FPM pe termen scurt.

Articolul 25

Reguli de portofoliu pentru FPM standard

- (1) Un FPM standard îndeplinește în mod continuu următoarele cerințe de portofoliu cumulative:
 - (a) portofoliul său să aibă în orice moment o scadență medie ponderată (WAM) de cel mult 6 luni;
 - (b) portofoliul său să aibă în orice moment o durată de viață medie ponderată (WAL) de cel mult 12 luni, sub rezerva celui de al doilea și al treilea paragraf;
 - (c) cel puțin 7,5 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență zilnică, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare. Un FPM standard nu achiziționează niciun alt tip de active în afară de active cu scadență zilnică dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM standard în active cu scadență zilnică să fie sub 7,5 % din portofoliul său;
 - (d) cel puțin 15 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență săptămânală, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare. Un FPM standard nu achiziționează niciun alt tip de active în afară de active cu scadență săptămânală dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM standard în active cu scadență săptămânală să fie sub 15 % din portofoliul său;
 - (e) pentru efectuarea calculului menționat la litera (d), instrumentele de piață monetară sau unitățile sau acțiunile altor FPM pot fi incluse printre activele cu scadență săptămânală până la 7,5 % din activele FPM, cu condiția ca acestea să poată fi răscumpărate și decontate în termen de cinci zile lucrătoare.

La calcularea WAL menționate la litera (b) de la primul paragraf, pentru titluri de valoare, inclusiv pentru instrumentele financiare structurate, un FPM standard calculează scadența pe baza scadenței reziduale până la răscumpărarea legală a instrumentelor. Cu toate acestea, în cazul în care un instrument financiar include o opțiune put, un FPM standard poate calcula scadența pe baza datei de exercitare a opțiunii put în locul scadenței reziduale, dar numai dacă următoarele condiții cumulative sunt îndeplinite permanent:

- (i) opțiunea put poate fi exercitată în mod liber de către FPM standard la data sa de exercitare;
- (ii) prețul de exercitare al opțiunii put rămâne apropiat de valoarea preconizată a instrumentului la data de exercitare;
- (iii) strategia de investiții a FPM standard implică existența unei probabilități ridicate ca opțiunea să fie exercitată la data de exercitare;

Prin derogare de la al doilea paragraf, la calcularea WAL pentru securitizări și ABCP, un FPM standard poate, alternativ, în cazul instrumentelor de amortizare, să își calculeze scadența:

- (i) fie pe baza profilului de amortizare prevăzut în contractul aferent acestor instrumente;
- (ii) fie pe baza profilului de amortizare al activelor suport care generează fluxul de trezorerie necesar pentru răscumpărarea acestor instrumente.

(2) În cazul în care limitele prevăzute la prezentul articol sunt depășite din motive independente de voința unui FPM standard sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere sau de răscumpărare, respectivul FPM își stabilește ca obiectiv prioritar remedierea acestei situații, luând în considerare interesele deținătorilor unităților sale sau cele ale acționarilor.

(3) Un FPM standard nu este constituit sub forma unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau a unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută.

Articolul 26

Ratinguri de credit ale FPM

Un FPM care solicită sau finanțează un rating de credit extern procedează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. FPM sau administratorul FPM menționează clar în prospectul FPM și în toate comunicările cu investitorii în care este menționat ratingul de credit extern faptul că ratingul a fost solicitat sau finanțat de FPM sau de administratorul FPM.

Articolul 27

Politica „cunoaște-ți clientul”

(1) Fără a aduce atingere oricăror cerințe mai stricte prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, administratorul unui FPM stabilește, implementează și aplică procedurile și întreprinde toate procesele de diligență pentru a anticipa efectul unor răscumpărări concomitente solicitate de mai mulți investitori, luând în considerare cel puțin tipul de investitori, numărul de unități sau acțiuni deținute în cadrul fondului de un singur investitor și evoluția intrărilor și ieșirilor.

(2) Dacă valoarea unităților sau a acțiunilor deținute de un investitor unic depășește suma lichidităților zilnice prevăzute corespunzătoare unui FPM, administratorul FPM are în vedere, pe lângă factorii menționați la alineatul (1), toate aspectele de mai jos:

- (a) tendințele identificabile în ceea ce privește necesarul de numerar al investitorilor, inclusiv evoluția ciclică a numărului de acțiuni deținute în FPM;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (b) aversiunea față de risc a diferiților investitori;
 - (c) gradul de corelare sau legăturile strânse între diferiții investitori ai FPM.
- (3) În cazul în care investitorii își direcționează investițiile printr-un intermediar, administratorul unui FPM solicită intermediarului informații privind respectarea alineatelor (1) și (2), cu scopul de a gestiona în mod corespunzător lichiditățile și concentrarea investitorilor FPM.
- (4) Administratorul unui FPM se asigură că valoarea unităților sau a acțiunilor deținute de un singur investitor nu afectează semnificativ profilul de lichiditate al FPM atunci când acesta reprezintă o parte substanțială a VAN totale a FPM.

Articolul 28

Simularea situațiilor de criză

(1) Pentru fiecare FPM se elaborează procese solide de simulare a situațiilor de criză prin care să se identifice evenimentele posibile sau schimbările viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra FPM. FPM sau administratorul unui FPM evaluează posibilul impact al respectivelor evenimente sau schimbări asupra FPM. FPM sau administratorul unui FPM efectuează în mod regulat simulări ale situațiilor de criză pentru diferitele scenarii posibile.

Simulările situațiilor de criză se bazează pe criterii obiective și iau în considerare efectele unor scenarii plauzibile de crize grave. Scenariile simulărilor situațiilor de criză iau în considerare parametrii de referință, care includ următorii factori:

- (a) modificări ipotetice ale nivelului de lichiditate al activelor deținute în portofoliul FPM;
- (b) modificări ipotetice ale nivelului de risc de credit al activelor deținute în portofoliul FPM, inclusiv evenimente de credit și evenimente de rating;
- (c) evoluții ipotetice ale ratelor dobânzii și ale cursului de schimb valutar;
- (d) niveluri ipotetice de răscumpărare;
- (e) extinderea sau limitarea ipotetică a marjelor între indicii de care sunt legate ratele dobânzii aferente titlurilor de valoare din portofoliu;
- (f) șocuri macrosistemice ipotetice care afectează economia în ansamblu.

(2) În plus, în cazul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, simulările situațiilor de criză estimează pentru diferite scenarii diferența dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune.

(3) Simulările situațiilor de criză sunt efectuate cu o frecvență stabilită de consiliul de administrație al FPM, după caz, sau de consiliul de administrație al administratorului unui FPM, după ce se stabilește ce înseamnă un interval adecvat și rezonabil în funcție de condițiile de piață și de orice modificare preconizată în portofoliul FPM. Această frecvență este cel puțin semestrială.

(4) În cazul în care, în urma simulării situațiilor de criză, se constată o vulnerabilitate a unui FPM, administratorul acestuia întocmește un raport detaliat privind rezultatele simulării situațiilor de criză, precum și o propunere de plan de acțiune.

Dacă este cazul, administratorul unui FPM ia măsuri pentru a consolida robustețea FPM, inclusiv acțiuni menite să consolideze lichiditatea sau calitatea activelor FPM, și informează imediat autoritatea competentă a FPM cu privire la măsurile luate.

(5) Raportul detaliat privind rezultatele simulărilor situațiilor de criză și propunerea de plan de acțiune sunt prezentate spre examinare consiliului de administrație al FPM, după caz, sau consiliului de administrație al administratorului unui FPM. Consiliul de administrație modifică planul de acțiune propus, dacă este necesar, și aprobă planul de acțiune final. Raportul detaliat și planul de acțiune sunt păstrate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

Raportul detaliat și planul de acțiune sunt înaintate autorității competente a FPM spre a fi analizate.

(6) Autoritatea competentă a FPM transmite raportul detaliat menționat la alineatul (5) către ESMA.

(7) ESMA emite linii directoare în vederea stabilirii unor parametri de referință comuni pentru scenariile de simulare a situațiilor de criză care trebuie incluse în simularea situațiilor de criză luând în considerare factorii prevăzuți la alineatul (1). Liniile directoare sunt actualizate cel puțin anual, ținând seama de cele mai recente evoluții ale pieței.

CAPITOLUL IV

Reguli de evaluare

Articolul 29

Evaluarea FPM

- (1) Activele unui FPM sunt evaluate cel puțin zilnic.
- (2) Activele unui FPM sunt evaluate prin utilizarea raportării la piață ori de câte ori este posibil.
- (3) Atunci când se utilizează raportarea la piață:
 - (a) activele unui FPM se evaluează la cotația de cumpărare/vânzare mai prudentă, cu excepția cazului în care activul poate fi închis la prețul mediu al pieței;
 - (b) se utilizează numai date de piață corespunzătoare; astfel de date se evaluează pe baza următorilor factori cumulativi:
 - (i) numărul și calitatea contrapărților;
 - (ii) volumul și cifra de afaceri pe piață a activului FPM;
 - (iii) valoarea emisiunii și proporția emisiunii pe care FPM intenționează să o cumpere sau să o vândă.
- (4) Atunci când raportarea la piață nu poate fi folosită sau când datele de piață nu au o calitate suficient de bună, un activ al unui FPM este evaluat prudent prin utilizarea raportării la model.

Modelul estimează cu exactitate valoarea intrinsecă a activului unui FPM pe baza următorilor factori-cheie actualizați:

- (a) volumul și cifra de afaceri pe piață a activului respectiv;
- (b) valoarea emisiunii și proporția emisiunii pe care FPM intenționează să o cumpere sau să o vândă;
- (c) riscul de piață, riscul de rată a dobânzii și riscul de credit legate de activul respectiv.

Atunci când se utilizează raportarea la model, nu se folosește metoda costului amortizat.

- (5) Evaluările realizate în conformitate cu alineatele (2), (3), (4), (6) și (7) se comunică autorităților competente.
- (6) Fără a aduce atingere alineatelor (2), (3) și (4), activele unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică pot fi evaluate, de asemenea, folosind metoda costului amortizat.
- (7) Prin derogare de la alineatele (2) și (4), în plus față de raportarea la piață menționată la alineatele (2) și (3) și de raportarea la model menționată la alineatul (4), activele FPM cu VAN cu volatilitate scăzută care au o scadență reziduală de până la 75 de zile pot fi evaluate folosind metoda costului amortizat.

Metoda costului amortizat se folosește numai pentru evaluarea unui activ al unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută în situațiile în care prețul respectivului activ calculat în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) nu deviază de la prețul respectivului activ calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat cu mai mult de 10 puncte de bază. În cazul unei astfel de devieri, prețul respectivului activ este calculat în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

*Articolul 30***Calcularea VAN pe unitate sau pe acțiune**

- (1) Un FPM calculează „valoarea activului net (VAN) pe unitate sau pe acțiune” ca diferența dintre suma tuturor activelor unui FPM și suma tuturor datoriilor acestuia evaluate în conformitate cu raportarea la piață sau raportarea la model sau cu ambele, împărțită la numărul de unități sau de acțiuni restante ale FPM.
- (2) VAN pe unitate sau pe acțiune se rotunjește la cel mai apropiat punct de bază sau echivalentul acestuia atunci când VAN se publică într-o unitate monetară.
- (3) VAN pe unitate sau pe acțiune a unui FPM se calculează și se publică cel puțin zilnic pe secțiunea publică a site-ului de internet al FPM.

*Articolul 31***Calcularea VAN constante pe unitate sau pe acțiune a FPM cu VAN constantă pentru datoria publică**

- (1) Un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică calculează VAN constantă pe unitate sau pe acțiune ca diferența dintre suma tuturor activelor sale evaluate în conformitate cu metoda costului amortizat, potrivit articolului 29 alineatul (6), și suma tuturor datoriilor sale, împărțită la numărul de unități sau de acțiuni restante ale FPM.
- (2) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică se rotunjește la cel mai apropiat punct procentual sau echivalentul acestuia atunci când VAN constantă se publică într-o unitate monetară.
- (3) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică se calculează cel puțin zilnic.
- (4) Diferența dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 se monitorizează și se publică zilnic pe secțiunea publică a site-ului de internet al FPM.

*Articolul 32***Calcularea VAN constante pe unitate sau pe acțiune a FPM cu VAN cu volatilitate scăzută**

- (1) Un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută calculează VAN constantă pe unitate sau pe acțiune ca diferența dintre suma tuturor activelor sale evaluate în conformitate cu metoda costului amortizat, potrivit articolului 29 alineatul (7), și suma tuturor datoriilor sale, împărțită la numărul de unități sau de acțiuni restante ale FPM.
- (2) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută se rotunjește la cel mai apropiat punct procentual sau echivalentul acestuia atunci când VAN constantă se publică într-o unitate monetară.
- (3) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută se calculează cel puțin zilnic.
- (4) Diferența dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 se monitorizează și se publică zilnic pe secțiunea publică a site-ului de internet al FPM.

*Articolul 33***Prețul de emisiune și prețul de răscumpărare**

- (1) Unitățile sau acțiunile unui FPM se emit sau se răscumpără la un preț egal cu valoarea activului net al FPM pe unitate sau pe acțiune, independent de taxele sau costurile autorizate specificate în prospectul FPM.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1):
- (a) unitățile sau acțiunile unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică pot fi emise sau răscumpărate la un preț egal cu VAN constantă a FPM pe unitate sau pe acțiune;
 - (b) unitățile sau acțiunile unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută pot fi emise sau răscumpărate la un preț egal cu cel al VAN constante pe unitate sau pe acțiune a FPM, însă numai dacă VAN constantă pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 32 alineatele (1), (2) și (3) nu deviază de la VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 cu mai mult de 20 de puncte de bază.

În ceea ce privește litera (b), atunci când VAN constantă pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 32 alineatele (1), (2) și (3) deviază de la VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 cu mai mult de 20 de puncte de bază, răscumpărarea sau subscrierea ce rezultă se realizează la un preț egal cu VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30.

Înainte de încheierea contractului, potențialii investitori sunt avertizați în mod clar, în scris, de către administratorul unui FPM cu privire la circumstanțele în care FPM cu VAN cu volatilitate scăzută nu va mai răscumpăra sau subscrie la o VAN constantă pe unitate sau pe acțiune.

CAPITOLUL V

Cerințe specifice pentru FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și pentru FPM cu VAN cu volatilitate scăzută

Articolul 34

Cerințe specifice pentru FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și pentru FPM cu VAN cu volatilitate scăzută

(1) Administratorul unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută stabilește, implementează și aplică în mod consecvent proceduri prudente și riguroase de gestionare a lichidităților pentru a asigura conformitatea cu pragurile săptămânale de lichiditate aplicabile respectivelor fonduri. Procedurile de gestionare a lichidităților sunt descrise clar în regulamentul sau actele constitutive ale fondului, precum și în prospect.

Pentru asigurarea conformității cu pragurile săptămânale de lichiditate se aplică următoarele:

- (a) ori de câte ori proporția activelor cu scadență săptămânală, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) litera (e), se află sub 30 % din totalul activelor FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau ale FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, iar răscumpărările nete zilnice dintr-o singură zi lucrătoare depășesc 10 % din totalul activelor, administratorul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută informează imediat consiliul de administrație al FPM, iar consiliul de administrație efectuează o evaluare documentată a situației pentru a stabili măsurile adecvate, luând în considerare interesele investitorilor, și decide dacă să aplice una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
 - (i) comisioane de lichiditate pentru răscumpărări, care să reflecte în mod corespunzător costurile suportate de FPM pentru a atinge nivelul de lichiditate și pentru a garanta că investitorii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în cazul în care alți investitori își răscumpără unitățile sau acțiunile în perioada respectivă;
 - (ii) limite de răscumpărare, care să limiteze numărul acțiunilor sau al unităților de răscumpărat în orice zi lucrătoare la maximum 10 % din acțiunile sau unitățile din FPM pentru orice perioadă de până la 15 zile lucrătoare;
 - (iii) suspendarea răscumpărărilor pentru orice perioadă de până la 15 zile lucrătoare; sau
 - (iv) nicio acțiune imediată în afara îndeplinirii obligației prevăzute la articolul 24 alineatul (2);
- (b) ori de câte ori proporția activelor cu scadență săptămânală, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) litera (e), se află sub 10 % din totalul activelor sale, administratorul unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută informează imediat consiliul de administrație al FPM, care efectuează o evaluare documentată a situației și, pe baza unei astfel de evaluări și ținând seama de interesele investitorilor, aplică una sau mai multe dintre următoarele măsuri și documentează motivele pentru alegerea sa:
 - (i) comisioane de lichiditate pentru răscumpărări, care să reflecte în mod corespunzător costurile suportate de FPM pentru a atinge nivelul de lichiditate și pentru a garanta că investitorii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în cazul în care alți investitori își răscumpără unitățile sau acțiunile în perioada respectivă;
 - (ii) o suspendare a răscumpărărilor pentru o perioadă de până la 15 zile lucrătoare.

(2) Atunci când, într-o perioadă de 90 de zile, durata totală a suspendărilor depășește 15 zile, un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută încetează în mod automat să fie un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută. FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau FPM cu VAN cu volatilitate scăzută informează imediat fiecare investitor despre această situație, în scris, într-un mod clar și ușor de înțeles.

(3) După ce stabilește măsurile pe care le va adopta în ambele cazuri menționate la literele (a) și (b) de la alineatul (1), consiliul de administrație al FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută oferă imediat detalii cu privire la decizia sa autorității competente a respectivului FPM.

CAPITOLUL VI

Srijin extern

Articolul 35

Srijin extern

(1) Un FPM nu primește srijin extern.

(2) Srijinul extern înseamnă srijin direct sau indirect oferit unui FPM de un terț, inclusiv de un sponsor al FPM, care are scopul sau efectul practic de a garanta lichiditatea FPM sau de a stabili valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune a FPM.

Srijinul extern include:

- (a) injecții de numerar efectuate de un terț;
- (b) achiziționarea de către un terț a activelor FPM la un preț majorat;
- (c) achiziționarea de către un terț de unități sau acțiuni ale FPM pentru a furniza lichidități fondului;
- (d) emiterea de către un terț a oricărui tip de garanție explicită sau implicită, cauciune sau scrisoare de srijin în favoarea FPM;
- (e) orice acțiune efectuată de un terț în scopul direct sau indirect de a menține profilul de lichiditate și valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune a FPM.

CAPITOLUL VII

Cerințe în materie de transparență

Articolul 36

Transparență

(1) Un FPM indică în mod clar în ce tip de FPM se încadrează în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), dacă este un FPM pe termen scurt sau un FPM standard în orice document extern, raport, declarație, reclamă, scrisoare sau orice alte dovezi scrise emise de FPM sau de administratorul acestuia, adresate sau destinate spre distribuire în rândul potențialilor investitori, deținătorilor de unități sau acționarilor.

(2) Cel puțin săptămânal, administratorul unui FPM pune la dispoziția investitorilor FPM toate informațiile următoare:

- (a) structura de scadențe a portofoliului FPM;
- (b) profilul de credit al FPM;
- (c) scadența medie ponderată și durata de viață medie ponderată ale FPM;
- (d) informații detaliate privind cele mai mari participații în cadrul FPM, inclusiv numele, țara, scadența și tipul de active, precum și contrapartea în cazul acordurilor repo și reverse repo;

- (e) valoarea totală a activelor FPM;
 - (f) randamentul net al FPM.
- (3) Orice document al FPM utilizat în scopuri de comercializare include în mod clar fiecare dintre următoarele mențiuni:
- (a) FPM nu este o investiție garantată;
 - (b) faptul că o investiție într-un FPM este diferită de o investiție în depozite, cu referire specială la riscul ca principalul investit într-un FPM să sufere fluctuații;
 - (c) FPM nu se bazează pe sprijin extern pentru a garanta lichiditatea FPM sau pentru a stabiliza VAN pe unitate sau pe acțiune;
 - (d) riscul de pierdere a principalului urmează să fie suportat de către investitor.
- (4) Nicio comunicare realizată de FPM sau de administratorul unui FPM pentru investitori sau potențiali investitori nu sugerează în niciun fel că o investiție în unități sau acțiuni ale FPM este garantată.
- (5) Investitorii într-un FPM sunt clar informați cu privire la metoda sau metodele utilizate de către FPM pentru a evalua activele FPM și pentru a calcula VAN.

FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și FPM cu VAN cu volatilitate scăzută explică în mod clar investitorilor și potențialilor investitori utilizarea metodei costului amortizat sau a rotunjirii ori a ambelor.

Articolul 37

Raportare către autoritățile competente

(1) Pentru fiecare FPM pe care îl gestionează, administratorul FPM prezintă autorității competente a FPM rapoarte de informare cel puțin o dată pe trimestru.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul unui FPM ale cărui active gestionate nu depășesc în total 100 000 000 EUR, administratorul FPM raportează autorității competente a FPM cel puțin o dată pe an.

De asemenea, administratorul unui FPM furnizează informații raportate conform primului și celui de-al doilea paragraf, la cerere, autorității competente a administratorului FPM, dacă aceasta este diferită de autoritatea competentă a FPM.

(2) Printre informațiile cuprinse în raport în conformitate cu alineatul (1) se numără următoarele elemente:

- (a) tipul și caracteristicile FPM;
- (b) indicatorii de portofoliu, cum ar fi valoarea totală a activelor, VAN, scadența medie ponderată (WAM), durata de viață medie ponderată (WAL), defalcarea scadenței, lichiditate și randament;
- (c) rezultatele simulărilor situațiilor de criză și, dacă este cazul, planul de acțiune propus;
- (d) informații privind activele deținute în portofoliul FPM, inclusiv:
 - (i) caracteristicile fiecărui activ, cum ar fi nume, țară, categoria emitentului, risc sau scadență și rezultatul procedurii interne de evaluare a calității creditului;
 - (ii) tipul activului, inclusiv detalii privind contrapartea în cazul instrumentelor financiare derivate, al acordurilor repo sau al acordurilor reverse repo;
- (e) informații privind pasivele FPM, inclusiv următoarele elemente:
 - (i) țara în care este stabilit investitorul;

- (ii) categoria investitorului;
- (iii) activitatea de subscriere și de răscumpărare.

Dacă este necesar și justificat în mod corespunzător, autoritățile competente pot solicita informații suplimentare.

- (3) În plus față de informațiile menționate la alineatul (2), pentru fiecare FPM cu VAN cu volatilitate scăzută pe care îl gestionează, administratorul unui FPM raportează următoarele:
- (a) fiecare eveniment în care prețul unui activ evaluat folosind metoda costului amortizat, în conformitate cu articolul 29 alineatul (7) primul paragraf, deviază de la prețul respectivului activ calculat în conformitate cu articolul 29 alineatele (2), (3) și (4) cu mai mult de 10 puncte de bază;
 - (b) fiecare eveniment în care VAN constantă pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 32 alineatele (1) și (2) deviază de la VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 cu mai mult de 20 de puncte de bază;
 - (c) fiecare eveniment în care apare o situație menționată la articolul 34 alineatul (3) și măsurile luate de consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) literele (a) și (b).
- (4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru stabilirea unui model de raportare care să conțină toate informațiile menționate la alineatele (2) și (3).

ESMA prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 21 ianuarie 2018.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (5) Autoritățile competente transmit ESMA toate informațiile primite în temeiul prezentului articol. Informațiile se transmit ESMA cel târziu la 30 de zile după sfârșitul trimestrului de raportare.

ESMA colectează informațiile pentru a crea o bază de date centrală a tuturor FPM stabilite, gestionate sau comercializate în Uniune. Banca Centrală Europeană are dreptul să acceseze baza de date numai în scopuri statistice.

CAPITOLUL VIII

Supravegherea

Articolul 38

Supravegherea exercitată de autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente supraveghează în mod continuu respectarea prezentului regulament.
- (2) Autoritatea competentă a FPM sau, dacă este cazul, autoritatea competentă a administratorului FPM este responsabilă cu monitorizarea respectării capitolelor II-VII.
- (3) Autoritatea competentă a FPM este responsabilă cu supravegherea respectării obligațiilor prevăzute în regulamentul sau în actele constitutive ale fondului, precum și a obligațiilor prevăzute în prospect, care trebuie să fie conforme cu prezentul regulament.
- (4) Autoritatea competentă a administratorului FPM este responsabilă cu monitorizarea gradului de adecvare a mecanismelor și a organizării administratorului FPM, astfel încât administratorul FPM să fie în măsură să respecte obligațiile și normele referitoare la constituirea și funcționarea tuturor FPM pe care le gestionează.
- (5) Autoritățile competente monitorizează OPCVM și FIA stabilite sau comercializate pe teritoriul acestora pentru a se asigura că acestea nu folosesc denumirea de FPM sau nu sugerează că sunt un FPM decât în cazul în care respectă prezentul regulament.

*Articolul 39***Prerogativele autorităților competente**

Fără a aduce atingere competențelor acordate autorităților competente în conformitate cu Directiva 2009/65/CE sau cu Directiva 2011/61/UE, după caz, autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională, dețin toate competențele de supraveghere și investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor ce le revin, potrivit prezentului regulament. Autoritățile competente au, în special, competența de a realiza toate acțiunile următoare:

- (a) să solicite accesul la orice document în orice formă și de a primi sau a efectua o copie a acestuia;
- (b) să solicite unui FPM sau administratorului unui FPM să furnizeze informații fără întârziere;
- (c) să solicite informații de la orice persoană în legătură cu activitățile unui FPM sau ale administratorului unui FPM;
- (d) să efectueze inspecții la fața locului, anunțate sau nu în prealabil;
- (e) să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că FPM sau administratorul FPM respectă în continuare cerințele prezentului regulament;
- (f) să emită un ordin pentru a garanta că FPM sau administratorul FPM respectă prezentul regulament și că încetează repetarea oricărei conduite care ar putea încălca prezentul regulament.

*Articolul 40***Sancțiuni și alte măsuri**

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile și alte măsuri care se aplică în cazurile de încălcare a prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste măsuri și sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile și alte măsuri prevăzute sunt efective, proporționale și disuasive.

(2) Până la 21 iulie 2018, statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la normele menționate la alineatul (1). Statele membre informează fără întârziere Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a normelor.

*Articolul 41***Măsuri specifice**

(1) Fără a aduce atingere atribuțiilor acordate autorităților competente în conformitate cu Directiva 2009/65/CE sau 2011/61/UE, după caz, autoritatea competentă a unui FPM sau a administratorului unui FPM, respectând principiul proporționalității, ia măsurile necesare menționate la alineatul (2) în cazul în care un FPM sau administratorul unui FPM:

- (a) nu respectă oricare dintre cerințele privind componența activelor, încălcând articolele 9-16;
- (b) nu respectă oricare dintre cerințele privind portofoliul, încălcând articolul 17, 18, 24 sau 25;
- (c) a obținut autorizare prin intermediul unor declarații false sau al oricăror mijloace neadecvate, încălcând articolul 4 sau 5;
- (d) folosește denumirea de „fond al pieței monetare”, „FPM” sau altă denumire care sugerează că un OPCVM sau un FIA este un FPM, încălcând articolul 6;
- (e) nu respectă oricare dintre cerințele privind evaluarea calității creditului, încălcând articolul 19 sau 20;

- (f) nu respectă oricare dintre cerințele privind governanța, documentația sau transparența, încălcând articolul 21, 23, 26, 27, 28 sau 36;
- (g) nu respectă oricare dintre cerințele privind evaluarea, încălcând articolul 29, 30, 31, 32, 33 sau 34.
- (2) În cazurile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a FPM, după caz:
 - (a) ia măsuri pentru a se asigura că FPM sau administratorul FPM în cauză respectă dispozițiile aplicabile;
 - (b) retrage o autorizare acordată în conformitate cu articolul 4 sau 5.

Articolul 42

Prerogativele și competențele ESMA

- (1) ESMA deține competențele necesare pentru a îndeplini atribuțiile care îi sunt conferite de prezentul regulament.
- (2) Competențele ESMA în conformitate cu Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE sunt exercitate, de asemenea, cu privire la prezentul regulament și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (3) În sensul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, prezentul regulament este inclus în orice alt viitor act juridic cu caracter obligatoriu al Uniunii, care conferă atribuții autorității menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 43

Cooperarea dintre autorități

- (1) Autoritatea competentă a FPM și autoritatea competentă a administratorului FPM, în cazul în care sunt diferite, cooperează și fac schimb de informații în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente și ESMA cooperează în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (3) Autoritățile competente și ESMA își comunică toate informațiile și documentele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în special pentru a constata și remedia cazurile de încălcare a prezentului regulament. Autoritățile competente ale statelor membre responsabile cu autorizarea sau supravegherea FPM în temeiul prezentului regulament comunică informații autorităților competente din alte state membre în cazurile în care aceste informații sunt relevante pentru monitorizarea și reacția la implicațiile potențiale ale activităților FPM luate individual sau colectiv pentru stabilitatea instituțiilor financiare importante din punct de vedere sistemic și pentru funcționarea ordonată a piețelor pe care activează FPM. ESMA și Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) sunt, de asemenea, informate și transmit aceste informații autorităților competente ale celorlalte state membre.
- (4) Pe baza informațiilor transmise de autoritățile naționale competente în conformitate cu articolul 37 alineatul (5), ESMA, în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, întocmește un raport pe care îl prezintă Comisiei, în urma reexaminării prevăzute la articolul 46 din prezentul regulament.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul 44

Tratamentul aplicat OPCVM și FIA existente

- (1) Până la 21 ianuarie 2019, un OPCVM sau FIA existent, care investește în active pe termen scurt și are ca obiective distincte sau cumulative oferirea unui randament la ratele pieței monetare sau conservarea valorii investiției, înaintea o cerere către autoritatea competentă a FPM, însoțită de toate documentele și dovezile necesare pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

(2) În termen de cel mult două luni de la primirea cererii complete, autoritatea competentă a FPM evaluează dacă OPCVM sau FIA respectă prezentul regulament, în conformitate cu articolele 4 și 5. Autoritatea competentă a FPM emite o decizie și o comunică imediat OPCVM sau FIA în cauză.

Articolul 45

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 11, 15 și 22 este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 11, 15 și 22 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experți desemnați de fiecare stat membru, în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 11, 15 și 22 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 46

Reexaminare

- (1) Până la 21 iulie 2022, Comisia reexaminează în ce măsură dispozițiile prezentului regulament sunt adecvate dintr-o perspectivă prudențială și economică, în urma unor consultări cu ESMA și, dacă este cazul, cu CERS, inclusiv dacă se impun schimbări la regimul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută.
- (2) În cadrul reexaminării, în special:
 - (a) se analizează experiența acumulată cu ocazia aplicării prezentului regulament, impactul asupra investitorilor, asupra FPM și asupra administratorilor FPM din Uniune;
 - (b) evaluează rolul FPM în achiziționarea instrumentelor de datorie emise sau garantate de statele membre;
 - (c) ține seama de caracteristicile specifice ale instrumentelor de datorie emise sau garantate de statele membre și de rolul pe care aceste instrumente îl joacă în finanțarea statelor membre;
 - (d) ține seama de raportul menționat la articolul 509 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (e) ia în considerare impactul regulamentului asupra piețelor de finanțare pe termen scurt;
 - (f) ține seama de evoluțiile internaționale în materie de reglementare.

Până la 21 iulie 2022, Comisia prezintă un raport privind fezabilitatea instituirii unei cote de 80 % din datoria publică a UE. Raportul respectiv ține seama de disponibilitatea instrumentelor de datorie publică pe termen scurt ale UE și evaluează dacă FPM cu VAN cu volatilitate scăzută pot reprezenta o alternativă adecvată la FPM cu VAN constantă pentru datoria publică din afara UE. În cazul în care concluzionează în raport că nu sunt fezabile introducerea unei cote de 80 % din datoria publică a UE și eliminarea treptată a FPM cu VAN constantă pentru datoria publică care includ o cantitate nelimitată a datoriei publice din afara UE, Comisia ar trebui să prezinte justificări în acest sens. În cazul în care concluzionează în raport că este fezabilă introducerea unei cote de 80 % din datoria publică a UE, Comisia poate prezenta propuneri legislative de introducere a acestei cote, prin care cel puțin 80 % din activele FPM cu VAN constantă pentru datoria publică urmează să fie investite în instrumente de datorie publică a UE. În cazul în care concluzionează că FPM cu VAN cu volatilitate scăzută au devenit o alternativă adecvată la FPM cu VAN constantă pentru datoria publică din afara UE, Comisia poate prezenta propuneri adecvate pentru a elimina complet derogarea privind FPM cu VAN constantă pentru datoria publică.

Rezultatele reexaminării sunt comunicate Parlamentului European și Consiliului, însoțite, dacă este cazul, de propuneri adecvate de modificări.

Articolul 47

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 21 iulie 2018, cu excepția articolului 11 alineatul (4), articolului 15 alineatul (7), articolului 22 și articolului 37 alineatul (4), care se aplică de la 20 iulie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 iunie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

H. DALLI
